

ئىلمانىزم ئىسلام ئىدىيىسىدە

www.islamawazi.net

كىرىش سۆز

بۇ كىچىك كىتابچىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە "ئىلمانىزم ئىسلام ئىدىيىسىدە" دېگەن تېمىدا ئۈستىدە توختۇلۇپ، ئىلمانىزمنىڭ قاچان، قەيەردە، قانداق، نېمە ئۈچۈن، نېمە مەقسەتتە پەيدا بولغان، ئىسلام دۇنياسىدا قانداق بولۇپ كۆرۈنگەن، ئىسلام دۇنياسى قانداق مەيداندا تۇرغان؟ دېگەن سوئاللارغا قىسقىچە جاۋاب بېرىمىز.

ئىلمانىزم دېگەن سۆز ئىسلام دۇنياسىدا ئەسلى يوق بىر سۆز بولۇپ، غەرب دۇنياسىدىن سىڭىپ كىرگەن سۆزدۇر. ئۇ ھەممىگە مەلۇم تارىخى شارائىتلار سەۋەبىدىن غەرب دۇنياسىدا پەيدا بولغان. ئىلمانىزم ياۋرۇپادا چىركاۋنىڭ ئىلىم-پەنگە قارىتا تۇتقان پوزىتسىيەسى ۋە ھەممە ئىشلارنى ئىگەللەشكە قارىشى ھالەتتە پەيدا بولغان ئېقىم...

ئىلمانىزم دېگەن سۆزنىڭ توغرا مەنىسى: دىنسىزلىق ياكى ماتېرىيالىزمچىلىق دېگەنلىكتۇر. ئەنگىلىيەنىڭ مائارىپ ئېنىسكىلوپىدىيىسى ئىلمانىزمنى: "ئۇ ئىجتىمائى ھەرىكەت بولۇپ، كىشىلەرنى ئاخىرەت ھاياتىدىن پەقەتلا دۇنيالىق ھاياتقا يۈزلەندۈرۈشنى مەقسەت قىلىدىغان ھەرىكەتتۇر..." دەپ تونۇشتۇرىدۇ. شۇڭا ئىلمانىزمنى ئىلىمگە نىسبەت بېرىش توغرا ئەمەس.

ياۋرۇپا ۋە دىن

ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالام مەيدانغا كېلىشتىن ئىلگىرى ياۋرۇپا ساماۋى دىنىنى تونۇپ باقمىدى، چۈنكى ساماۋى- تەۋرات، ئىنجىل ۋە قۇرئان كەرىم- كىتابلار ئىسىملىرىنى زىكىر قىلغان پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ۋەتىنى ۋە ئەۋەتلەنگەن ئورنى ئەرەب رايۇنلىرى ئىدى. مەسىلەن، نۇھ ئەلەيھىسسالام ئىراققا، ھۇد ئەلەيھىسسالام ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ شەرقى جەنۇبىغا، سالىھ ئەلەيھىسسالام ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ غەربى شىمال رايۇنىغا، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام - دەۋىتىنى ئىراققا باشلاپ، پەلەستىندە ئاخىرلاشتۇرغان - ئىراققا، لۇت ئەلەيھىسسالام ئوردانىيەنىڭ شەرقىگە ئەۋەتلەنگەن. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن پەيغەمبەرلەر ئارقىمۇ - ئارقا كەلگەن، ئىسھاق ۋە يەئقۇب ئەلەيھىسسالام پەلەستىننىڭ خەلىل شەھرىدە، مۇسا ۋە ھارۇن ئەلەيھىسسالام - دەۋىتىنى مىسىردا باشلىغان - مىسىردا، ئىسا ئەلەيھىسسالام پەلەستىندە پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەن. ئىسا ئەلەيھىسسالام ئاخىرقى پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا بىشارەت بەرگەن، رەسۇللاھ ھىجاز زېمىنىدا پەيغەمبەر بولغان.

قۇرئان كەرىمدە ئىسىملىرى زىكىر قىلىنغان مانا بۇ ۲۵ پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسى ئەرەب رايۇنلىرىدا تۇغۇلغان ۋە شۇ يەردە پەيغەمبەر بولۇپ ئەۋەتلەنگەن. ساماۋى كىتابلار ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ سىرتىغا پەيغەمبەرلەرنىڭ كەلگىنىنى زىكىر قىلمىدى، بۇ دېگەنلىك باشقا رايۇنلارغا پەيغەمبەرلەر كەلمىگەن دېگەن مەزمۇنىنى ئۇقتۇرمايدۇ. ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە: "بىز نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىلگىرى (ئى مۇھەممەد!) ساڭا بايان قىلغانلىرىمىزمۇ بار، ساڭا بايان قىلمىغانلىرىمىزمۇ بار، اللھ مۇساغا (بىۋاستە) سۆز قىلدى" (ئىسا سۇرىسى، ۱۶۴ - ئايەت).

ياۋرۇپا ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالام كېلىشتىن بۇرۇن بۇددىزم ئېتىقادىدا يەنى بىر قانچە ئىلاھ ئېتىقادىدا ياشايدىغان ئىدى. چۈنكى ياۋرۇپانىڭ دىن، مەدەنىيەت ۋە ھەزارەت مەنبەسى گىرتىسىيە ئىدى، گىرتىسىيە بولسا بىر قانچە ئىلاھ ئېتىقادىدا ياشىغان دۆلەت. گىرىكلارنىڭ نەزىرىدە مۇھەببەتنىڭ ئىلاھى، ئۇرۇش ئىلاھى، گۈزەللىك ئىلاھى ۋە يامغۇر ئىلاھى... دەيدىغان ئىلاھلار كۆپ ئىدى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىسلام نەزىرىدە شېرىكتۇر.

ئىسا ئەلەيھىسسالام مەيدانغا چىققان ۋاقتىدا كىشىلەرنى ئاللاھنى بىر دەپ ئېتىقاد قىلىشقا دەۋەت قىلدى، رۇمانىيە ئىمپېرىيەسى بۇ دىنغا قارشى مەيداندا تۇردى، چۈنكى مەسىھ ئەلەيھىسسالام پەلەستىندە تۇغۇلۇپ، شۇ يەردە پەيغەمبەر بولۇپ ئەۋەتىلدى. پەلەستىن شۇ ۋاقىتتا رۇمانىيە ئىمپېرىيەسىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، رۇمانىيە دۆلىتى شۇ ۋاقىتتىكى ئەڭ چوڭ قۇدرەتلىك دۆلەت ئىدى، رۇمانىيە دۆلىتىنىڭ تىرىتورىيە دائىرىسى غەربتە ئەنگىلىيە ئارىللىرىدىن تارتىپ شەرقتە قۇرئان دەرياسىغىچە سوزۇلاتتى. ئوتتۇرا دېڭىز شۇ زامانلاردا رۇمانىيە دېڭىزى دەپ ئاتىلاتتى. رۇمانىيە دۆلىتى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ ئەزدى ۋە ئۆلتۈرۈشكە ئۇرۇندى، شۇ سەۋەبتىن مەريەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ھامىسىنىڭ بالىسى يۈسۈپ

نەججار بالىنى (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالام) ۋە ئانىسىنى (يەنى مەريەمنى) ئېلىپ مىسىرغا قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

مىسىر ئۇلارنى قانات ئاستىغا ئالدى، ئۇلارغا ئامانلىق بەردى ۋە ئۇلارنى رۇمانىيە ھاكىمىنىڭ ئىشپۇنلىرىدىن يوشۇردى. ئىسا ئەلەيھىسسالام مىسىردا بىر مەزگىل تۇرۇپ، ئاندىن پەلەستىنگە قايتىپ كەتتى ۋە شۇ يەردە ئۇنىڭغا ۋەھىي كەلدى. ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالام تەۋراتنى بۇرملاپ ئۆزگەرتكەن ۋە تەۋھىد ئەقىدىسىنى سەتلەشتۈرۈۋەتكەن ئىسرائىل ئەۋلادىغا ئەۋەتىلدى، ئىنجىلنىڭ سۆزىگە ئاساسلانغاندا ئىسا ئەلەيھىسسالام پەقەت ئېزىپ كەتكەن ئىسرائىل ئەۋلادىنى ھىدايەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن.

لېكىن بەنى ئىسرائىل ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ، بەلكى رۇمانىيە ھاكىمىنى ئۇنىڭغا قارشى كۈشكۈرتىدۇ. ئاللاھ تائالا ئۇنى دارغا ئېسىلىش ۋە ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالىدۇ. ھەزرىتى مەسىھنىڭ زېمىندىكى ھاياتى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ھاۋۋارىيلار (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قوللىغۇچىلىرى) مەسىھ دىنىنى تارقىتىش مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالىدۇ، ئۇلار رۇمانىيە دۆلىتى تەرىپىدىن زۇلۇم ۋە ئىزىلىشقا ئۇچرايدۇ. تارىخ كىتابلىرى بۇ ھاۋۋارىيلارنىڭ ئىزىلىگەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ قانداق ئىبادەت قىلغانلىقىنى كۆپ زىكر قىلىدۇ.

رۇمانىيە دۆلىتىنىڭ زۇلۇمى ئۆزىگە تەۋە رايۇنلاردىكى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قوللىغۇچىلىرىغا كېڭىيىدۇ، مىسىرلىقلار شۇ سەۋەبتىن كۆپ زۇلۇم، ئېزىلىش ۋە جاپاغا دۇچار بولىدۇ. چۈنكى رۇمانىيە دۆلىتى مەسىھ (خىرىستىيان) دىنىنى قوبۇل قىلىشنى جىنايەت دەپ قارايتتى، شۇڭا پۈتۈن كۈچى بىلەن خىرىستىيان دىنىغا قارشى تۇرغان. ئىزىلىش نەتىجىسى ئەكسى تەسىر بېرىپ، ئۇلاردا قەيسەرلىك ۋە سەۋرچانلىق روھىنى پەيدا قىلغانلىقى چىقىپ تۇرىدۇ. دېمەك، مىلادىيە ئۈچىنچى ئەسىر كىرىشى بىلەن تەڭلا خىرىستىيانلار كۈچى زورىيىپ رەسمى كۈچكە ئايلاندى. نېمە بولۇشتىن قەتئى نەزەر خىرىستىيان دىنى بۇ مەرىكىدىن غەلبە قىلىپ چىقىدۇ. قۇستەنتىن (۳۰۷-۳۳۷) رېئاللىقنى قوبۇل قىلىپ، رۇمانىيە ئىمپېرىيەسى ئىچىدە خىرىستىيان دىنىنى ئېتىراپ قىلىنغان دىنلارنىڭ بىرى دەپ بايان چىقىرىدۇ.

ئاندىن كېيىن بۇ پادىشاھ قۇستەنتىن خىرىستىيان دىنىنى قوبۇل قىلغانلىقىنى ئاشكارا بىلدۈردى، ئاندىن پەلەستىندە قىيامەت چىركاۋى (خىرىستىيانلارنىڭ ھەج قىلىدىغان ئورنى) نى قۇرۇپ چىقىدۇ، ئىمپېراتورنىڭ ئانىسى ھىلانا پەلەستىننىڭ بەيت لەھم دېگەن شەھىرىدە مەھدى چىركاۋىنى قۇرۇپ چىقىدۇ. مۇشۇ سەۋەبتىن خىرىستىيان دىنى ياۋرۇپادا تارقىلىشقا باشلايدۇ، خىرىستىيانلار ئەركىن دەۋەت قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ.

مەسىھ دىنى دەسلەپتە بىر دىن بولۇپ ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ۋە بەندىسى دەپ ئىشىنىدىغان ئىدى، ۋەھىي قىلىنغان ئىنجىل مۇ بىر كىتاب ئىدى. ئەمما ھازىرقى خىرىستىيانلار قوللىدىكى ئىنجىللار ھەر بىر راۋىيلار رىۋايەت قىلغان بويىچە ۋەھىي بىلەن ئارىلاش ھەزرىتى مەسىھ (ئىسا) ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدىن ئىبارەت. خىرىستىيانلارنىڭ ئەسلى بىر ئىنجىلى ۷۳ كە يەتكەن بولۇپ، مىلادىيە ۴ - ئەسىردە ھازىرقى تۆت ئىنجىلنى ئېلىپ قېلىپ قالغان ئىنجىلارنى رەت قىلغان ۋە تاشلىۋەتكەن.

خىرىستىيان دىنىنىڭ پارچىلىنىشى

خىرىستىيان دىنىنىڭ ئانا چىركاۋى رۇمانىيە ئىمپېرىيەسىنىڭ قەدىمىي پايتەختىدىكى رۇما چىركاۋى ئىدى، ئۇ چىركاۋ ھەۋۋارىيە بوترۇسقا نىسبەت بېرىلدى. ئاندىن ئۇزۇن ئۆتمەي قۇستەنتىننىيە شەھىرىدە چوڭ ئىمپىراتور (پادىشاھ) قۇستەنتىن (۳۲۵ - ۳۳۱) قۇرغان يەنە بىر چىركاۋ پەيدا بولدى ۋە رۇما چىركاۋى بىلەن بەسلىشىدۇ.

بۇ چىركاۋمۇ رۇما چىركاۋىغا ئوخشاش بولۇشقا ئۇرۇنىدۇ، چۈنكى قۇستەنتىن شەھىرى رۇمانىيە ئىمپېرىيەسىنىڭ شەرق قىسمىنىڭ پايتەختى بولۇپ قالغان ئىدى. ئىككى چىركاۋ ئارىسىدىكى كۆرەش ئۇزۇن داۋاملىشىپ خىرىستىيان دىنى كاتولىك ۋە ئارزوكس دەپ ئىككى ئېقىمغا بۆلۈنىدۇ. رۇما چىركاۋى كاتولىك مەزھىبىنى قوللىنىدۇ ۋە ياۋرۇپانىڭ غەربىدە شۇنى نەشر قىلىدۇ. قۇستەنتىن چىركاۋى ئارزوكس مەزھىبىنى قوللىنىپ، ياۋرۇپانىڭ شەرقىدە ئارزوكس ئېقىمىنى تارقىتىدۇ.

چىركاۋ بىلەن دۆلەت ئارىسىدىكى كۆرەش

رۇما چىركاۋى قۇرۇلغاندىن تارتىپ، بۇ چىركاۋ قۇرۇلمىسى ۋە ئاپراتىدا دۆلەت خاراكتېرىنى ئالدى. ئادەتتە دۆلەت قۇرۇلغاندا ئىمپىراتور (پادىشاھ) ئەڭ ئالىي ھوقۇققا ئىگە بولاتتى، ھېچكىم ئۇنىڭ ئىرادىسى ۋە قارارىغا بىر نەرسە دېيەلمەيتتى، لېكىن كېيىنكى باسقۇچلاردا مۇقەددەس ئىلاھى ھەق (يەنى ئىمپىراتور ھۆكۈمىنى بىۋاسىتە ئاللاھتىن ئالىدۇ، چۈنكى ئۇ ئاللاھنىڭ زېمىنىدىكى سايسى، شۇڭا بىرەر ئىنساننىڭ ئۇنى ھېسابقا تارتىش ياكى تەنقىد قىلىش ھوقۇقى بولمايدۇ) دەيدىغان نەرسە پەيدا بولدى.

ئۇنىڭ قارشىسىدا چىركاۋ دۆلەت قۇرۇلمىسىدەك قۇرۇلدى، ئىمپىراتور ئىمپېرىيەنىڭ يوقىرىسىدا ئورنىتىلغانچە، پاپامۇ چىركاۋنىڭ يوقىرى پەللىسىدە ئولتۇرىدىغان بولدى، دىنى ئىشلاردا پاپانىڭ دېگىنى ھېساب، ئۇ خىرىستىيان ئېتىقادىدا ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسى بوترۇسنىڭ خەلىپىسى ھېسابلىنىدۇ. پاپا خىرىستىيان ئېتىقادىدا مەسۇم (يەنى خاتالىقتىن خالى) دەپ قارىلىدۇ.

قۇستەنتىن (ھازىرقى ئىستانبۇل) - شەرقىي رۇمانىيە دۆلىتىنىڭ پايتەختى - چىركاۋى مەيدانغا كېلىپ ۋە ئۇ چىركاۋنىڭ شەرىپى ئۆسكەن چاغدا، رۇما چىركاۋىنىڭ ئىزىنى بېسىپ مېڭىپ، ھۆكۈمرانلىقتا ئىمپىراتور بىلەن رىقابەتلىشىشكە باشلىدى...

غەربتە چىركاۋنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى تارىخى چىركاۋ بىلەن دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشتىن ئىبارەت، چۈنكى ئىمپىراتور سىياسەت ئىشلىرى بىلەن قانائەتلىنىپ، دىنى ئىشلارنى پاپاغا تاشلاپ بەرمىدى، ياكى پاپا دىنى ئىشلار بىلەن قانائەتلىنىپ دۇنيا ئىشلىرىنى ئىمپىراتورغا تاشلاپ بەرمىدى... ئۇنىڭ ئورنىغا چىركاۋ (چۈنكى غەربىي ياۋرۇپا ئىمپېرىيىسى مىلادىيە ۴۷۶ - يىلى ۋەيران بولغان) غەربىي ياۋرۇپادىكى سىياسىي

ھۆكۈمران سۈپىتىدە چىركاۋ ۋە دۆلەتنىڭ ئۈستۈنلۈك ئىدىيىسىنى ئاشكارا قىلىش ئارقىلىق ئۇنى مۇستەھكەملەشكە باشلىدى.

بۇ دەۋرگە كەلگەندە چىركاۋ ئىنساننىڭ ھايات قۇرۇلمىسىدا ئىككى ياقلىملىق بار، ئىنسان روھ بىلەن جىسمىدىن تەركىب تاپقان، شۇڭا روھنى چىركاۋ ۋە دىن يۈزلەندۈرۈپ تۇرىدۇ، جىسمىنى سىياسى ھۆكۈمران يەنى مەدەنى ھۆكۈمەت يۈزلەندۈرۈپ تۇرىدۇ، دېگەن ئىدىيەنى راۋاجلاندۇردى. چىركاۋ ئىنساننىڭ ھاياتىنى ئايرىم ئىككى ھايات: پەسكەس ۋە نىجىس ھايات يەنە بىرسى ئاخىرەتلىك ۋە بەرىكەتلىك ھايات، شۇڭا ئىنسان ئۆزىنى بۇ دۇنيانىڭ چاڭگىلىدىن ئاللاھنىڭ ئەلچىلىرى (يەنى چىركاۋنىڭ دىن كىشىلىرى) ئارقىلىق قۇتقۇزۇۋېلىشى كېرەك دەپ قارايدىغان ئىدى. شۇنداقلا چىركاۋ مىراس قالغان خاتا تەلىماتلىرىغا بىنائەن، بۇ دۇنيادىكى بەدەن دۇنياسى روھنىڭ يۇرۇقىغا ئەگەشمىگۈچە خاتالىقتىن قۇتۇلالمىدۇ دەپ قارايدىغان ئىدى. سىياسى ئۇقۇم بىلەن ئىزاھلانغاندا دۇنيالىق ھۆكۈمرانلار تەلىمات ۋە پەرمانلىرىنى دىنى ھۆكۈمرانلاردىن ئالمىسا بولمايدۇ، يەنى ھۆكۈمەتكە ئىتائەت قىلىش ھۆكۈمەتنىڭ چىركاۋنىڭ تەلىماتىغا ئەگىشىشكە باغلىق دېگەنلىك بولىدۇ. ئەگەر بۇ ئىككى ھۆكۈمران زىددىيەتلىشىپ قالسا، ئىتائەت چىركاۋ ھۆكۈمرانلىقىغا تەۋە بولىدۇ.

دېمەك، چىركاۋ بۇ ئېتىقادىغا مۇتەئەسسەپلىك قىلىدىغان ۋە ئۇنى مەدەنىيەت ئارىسىدا راۋاجلاندۇرۇشقا ئۇرۇنىدىغان ۋە مۇقەددەس خىرىستىيان ئىمپىرىيەسىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى ئىلان قىلىشقا پۇرسەت كۈتۈپ ياتىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. فىرانسىيەنىڭ پادىشاھى شارلمان رىم ئىمپىرىيەسىنىڭ مۇقەددەس قەيىرىنى تەبرىكلىگەندە بۇ پۇرسەتمۇ يېتىپ كەلدى. بۇ مىلادىيەنىڭ ۸۰۰ - يىلى مىلادىيە كېچىسى بولغان ئىش ئىدى. شۇ ئارقىلىق پاپا چىركاۋى سىياسەتكە يېڭى پىرىنسىپ كىرگۈزەلدى، ئۇ بولسىمۇ: پادىشاھ ياكى ئىمپىراتور پاپانىڭ يۇيۇشى ۋە بېشىغا تاج كەيدۈرىشى ئارقىلىقلا ئېتىراپ قىلىنىدۇ، بولمىسا ئېتىراپ قىلىنمايدۇ، دېگەن پىرىنسىپتۇر.

بىرىنچى پاپا نوقۇلا ئەۋۋەل بىرىنچى باياننى مۇنداق چىقارغان: "ئاللاھنىڭ دىنى چىركاۋنى پەيدا قىلدى، ئەلچى بوتۇسىنى چىركاۋنىڭ بىرىنچى رەئىسى قىلدى، رۇماننىڭ پوپلىرى بوتۇسىنىڭ ھۆكۈمرانلىق مىراسىنى داۋاملىق مىراس ئېلىپ كەلدى. شۇڭا پاپا ئاللاھنىڭ زېمىنىدىكى ۋەكىلى، شۇ سەۋەبتىن ئالى ھوقۇق ۋە ئۈستۈن ھۆكۈمرانلىق پاپاغا تەۋە بولۇشى كېرەك".

بۇ ئارقىلىق چىركاۋ: بىز پادىشاھ ۋە ئەمىرلەرنى باشقۇرىمىز، پادىشاھلارنىڭ پادىشاھلىقىنىڭ مۇقىملىشىشى بىزگە قانچىلىك مىقداردا ئىتائەت ۋە ساداقەتمەنلىك بىلدۈرۈشىگە باغلىق، تەلىماتىمىزغا بويسۇنمىغانلارنىڭ ئاقۋىتى چاتاق بولىدۇ، دەپ قارىدى. پاپا جىرىجورى يەتتە (۱۰۷۳ - ۱۰۸۵م): "چىركاۋ ئىلاھى تۈزۈم بولۇش سۈپىتى بىلەن ئالى ھوقۇق ئىگىسى بولۇشقا ھەقىقەت، چىركاۋ ئاللاھنىڭ زېمىنىدىكى خەلىپىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن يارامسىز پادىشاھلارنى ھوقۇقلىرىدىن ئېلىپ تاشلاش ھوقۇقىغا ئېگە. شۇنداقلا ئەھۋالغا قارىتا ئادەم تاللاش ياكى رەت قىلىش ھوقۇقىمۇ ئېگە" دەپ بايانات ئىلان قىلغان.

ئىمىراتۇر ھىنىرى تىۋىت (۱۰۵۶-۱۱۰۵م) پاپا جىرجوي يەتتە بىلەن تەيىنلەش توغرىسىدا زىدىيەتلىشىپ قالغاندا، ئىمىراتۇر پاپانى مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلاشقا ئۇرۇنغان، پاپا رەددىيە قايتۇرۇپ ئىمىراتۇرنى مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلىغان ۋە ئۇنى جەننەتتىن مەھرۇم قىلغان ۋە ئەگەشكۈچىلىرىنى ئۇنىڭغا قارشى قىلىپ قويغان. نەتىجىدە ئەمىرلەرنىڭ مەسلىھەتى بىلەن ئىمىراتۇر پاپانىڭ كەچۈرۈۋېتىشىگە ئېرىشەلمىسە ئەرشىدە ئولتۇرالمىدىغانلىقى تەكىتلەنگەن، شۇنىڭ بىلەن ئىمىراتۇر ئاخىرى كېيىنلىكىنى چۆرۈپ تاشلاپ تاغۇمۇ-تاغ سەپەر قىلىپ، پاپادىن ناھايىتى تەسلىكتە كەچۈرۈم ۋە مەغپىرەتكە ئېرىشكەن.

چىركاۋ مەغپىرەت چىكى، جەننەتتىن مەھرۇم قىلىش ۋە جەننەت قوغلاش قارارلىرىنى ئىجاد قىلىپ چىققان، چىركاۋ كىمىدىن رازى بولسا ئۇنىڭ گۇناھىنىڭ مەغپىرەت قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرۈپ چىك كېسىپ بېرىدۇ، كىمىدىن ئاچچىغلاپ قالغان بولسا، ئۇنىڭ جەننەتتىن مەھرۇم بولغانلىقى ۋە قوغلانغانلىقى توغرىسىدا قارار چىقىرىدۇ. ئىلگىرىكى پاپا يۇھەننا بولس ئىككى ۲۰۰۰-يىلى مارتىنىڭ ۱۲-كۈنى دۇنياۋى ئاخبارات ۋاسىتىلىرىغا بايانات ئىلان قىلىپ، كاتولىك چىركاۋىنىڭ ئىككى مىڭ جەرياندا ئىنسانىيەت ھەققىدە ئۆتكۈزگەن زۇلۇملىرىدىن كەچۈرۈم سورىدى.

چىركاۋنىڭ ئىلىم-پەن ۋە ئالىملار ئارىسىدىكى مەيدانى

ئاللاھ چۈشۈرگەن ئەسلى ئىنجىل ھىدايەت ۋە نۇر بولۇپ، ئىنجىل كىشىلەرنى ھىدايەت قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ يوللىرىنى يورۇتۇپ بېرىش ئۈچۈن كەلگەن ئىدى، ھەقىقى مەسىھ دىنى ئىلىم-پەنگە قارشى تۇرمايدۇ. ئىسا ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن ھەقىقى ئىنجىلنىڭ تەپەككۈرگە قىزىقتۇرغانلىقىدا شەك يوق. لېكىن ھازىرقى بۇرمىلانغان ئىنجىل ۋە ئۆزگەرتىلگەن خىرىستىيان دىنى ئىلىم-پەنگە قارشى تۇرغان ۋە تۇرىدۇ. شۇ سەۋەبتىن چىركاۋ ئىلىم-پەن ۋە ئالىملارغا دۈشمەن يوزىتىسىدە تۇردى، پوپلاردىن باشقا ھېچ بىر كىشىگە ئىنجىلنى چۈشۈنۈش پۇرسىتىنى بەرمىدى. بىرەر ئادەمنىڭ ئىزدىنىۋاتقانلىقى ياكى بىرەر ساھەسىدە سۆزلىگەنلىكىنى كۆرسە ھۇدۇقۇپ كەتتى.

لېكىن ئىلىم-پەن ئاخىردا نۇرغۇن جاپا-مۇشەققەتلەردىن كېيىن غەلبە قىلدى، چىركاۋنى تەۋرەتكەن نەزىرىيە كوبرىنق (۱۵۴۳) نىڭ ئاستورنومىيە نەزىرىيىسى بولدى. بۇ نەزىرىيەدىن ئىلگىرى چىركاۋ بىردىن-بىر مەرىپەت مەنبەسى ئىدى، چىركاۋ بەتلەيمۇسنىڭ زېمىنى مەركەز قىلغان نەزىرىيەسىنى قوبۇل قىلغان ئىدى، شۇڭا ئاسمان جىسىملىرى زېمىن ئەتراپىدا ئايلىنىدۇ، دەپ قارايتتى.

كوبرىنق نەزىرىيەسى ئۇنىڭ ئەكسىچە چىقىپ، زېمىننىڭ قوياش ئەتراپىدا ئايلىنىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ چىققانلىقى ئۈچۈن چىركاۋنىڭ تەپتىش مەھكىمىسىگە يولۇقتى ۋە ئۇنىڭدىن سالامەت قۇتۇلالىدى. چىركاۋ ئۇنىڭ كىتابىنى تارقىتىشتىن چەكلىدى ۋە ئۇنىڭدا شەيتاننىڭ خىياللىرى بار ئىكەن دەپ قارىدى. چىركاۋ بۇ مەسلىنى ئاياغلاشتى دەپ ئويلىغان ئىدى، بىراق بىرونۇ دېگەن ئادەم بۇ نەزىرىيەنى قايتا قوزغاپ چىقتى. تەپتىش مەھكىمىسى ئۇنىڭغا پۈتۈن غەزەبىنى قويۇپ بەردى ۋە ئۇنى تۇرمىگە

تاشلىدى، ئۇ كۆز قارىشىدا چىڭ تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ۱۶۰۰-يىلى تىرىك كۆيدۈرۈۋەتتى، كۈلنى ھاۋاغا سورۇپ، باشقىلارغا ئىبرەت قىلدى.

ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن گالىلى تېلىسكوب ياساپ چىقتى ۋە ئىلگىرىكىلەرنىڭ كۆز قارىشىنى قوللىدى، گالىلىنىڭ ئىلگىرىلەرنىڭ كۆز قارىشىنى قوللىغانلىقى، ئۇنىڭ قولغا ئېلىنىشىغا ۋە سوتقا تارتىلىشىغا سەۋەبچى بولدى. يەتتە كاردىنال ئۇنىڭغا بىر مۇددەت تۈرمە جازاسى بەردى ۋە ھەر ھەپتە ئۇنىڭغا پۇشايمان قىلىش خىتابىنى ئوقۇپ بەردى. گالىلى ھاياتىنىڭ بىرونغا ئوخشاش ئاقۋەتكە ئۇچرىشىدىن ئەنسىرەپ، كۆز قارىشىدىن يانغانلىقىنى ئىلان قىلدى. گالىلى تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرۇپ مۇنداق دېگەن: "مەن بۇ يىل يەتمىش ياشقا يەتكەن گالىلى ئالىلىرى ئالدىدا تىزلىنىپ، مۇقەددەس كىتابىنى قولۇمدا تۇتۇپ تۇرۇپ: زېمىن ئايلىنىدۇ، دېگەن قاراشنىڭ ئاتىزىملىق قارىشى ئىكەنلىكىنى ئىلان قىلمەن ۋە ئۇ قاراشقا لەنەت ئوقۇيمەن" (دوكتۇر سەپەر ھەۋۋانىڭ "ئىلماننىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىياتى" ناملىق كىتابىنىڭ، ۱۵۰-بېتىگە قاراڭ).

چىركاۋ ياۋرۇپادا ياراتقان بۇ مۇھىت ئىلماننىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى ۋە چىركاۋنى پۈتۈنلەي رەت قىلىشى ئۈچۈن مۇنبەت تۇپراق بولۇپ بەردى، كۆرەش نەتىجىسىدە ئىلىم-پەن غەلبە قىلدى ۋە شانلىق غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

ياۋرۇپادا ئىلماننىڭ پەيدا بولۇشى

ئىلگىرىكى بەتلەردە كاتولىك چىركاۋىنىڭ دىنى ۋە دۇنياۋى ئىشلاردا ھوقۇقنىڭ چېكىدىن ئاشقانلىقىنىڭ قابىسى باسقۇچقا يېتىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆتۈك، بۇ مەسىلە چىركاۋ بىلەن ئەمىرلەر، پادىشاھلار ۋە ئالىملار ئارىسىدا توقۇنۇشقا ئېلىپ باردى.

ئىككى تەرەپ ئىختىلاپلاشقان مەسىلە "چىركاۋنىڭ ياكى دىن كىشىلىرىنىڭ قانچىلىك ھوقۇقى بولىدۇ؟ پادىشاھلارنى تىكلەش، ھۆكۈمەت قۇرۇش، ھەربى قوماندانلارنى بىكىتىش، ئۇرۇش ئىلان قىلىش، تىنچلىق ئورنۇتۇش ۋە ئۇندىن باشقا ئىشلاردىكى ئالى ھوقۇق چىركاۋنىڭ قول ئاستىدا بولامدۇ؟ ياكى چىركاۋ مەدەنى ۋە سىياسى ئىشلارغا ئارلاشماي روھى كۆرسەتمە بېرىش (يەنى قەلبىتىكى ئىمان) دائىرىسىدە توختامدۇ؟" دېگەن تېما ئۈستىدە بولدى.

خىرىستىيان دىنى رۇماغا كىرىشتىن ئىلگىرى ئاساسلىق ئىشلار ھەربى ۋە ھاكىملارنىڭ قولىدا ئىدى، خىرىستىيان دىنى كىرگەندىن كېيىن ئاساسلىق ھوقۇقلار دىن كىشىلىرى (خىرىستىيان پوپلىرى دىن كىشىلىرى دەپ ئاتىلىدۇ) ۋە چىركاۋنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىگە كىرىپ قالدى. ئاندىن كېيىن ئىككى تەرەپ ئارىسىدا توقۇنۇش رەسمى باشلاندى. شۇڭا غەربلىكلەر دىننىڭ مەنىسىنى بەلگىلەپ: "ئۇ شەخسلەرنى روھى يېتەكلەش" دەپ بەلگىلىدى، شۇنداقلا دۆلەت ۋە ھۆكۈمەتنىڭ مەنىسىنى بەلگىلەپ: "ئۇ كىشىلەر ئارىسىدىكى ئالاقىنى تەرتىپكە سېلىش" دەپ بەلگىلەشتى.

ئىلمانىزم مۇشۇ ئاتالغۇنى قوللىنىشتى، ئىلمانىزم دېمەك: دىن بىلەن دۆلەتنىڭ ھوقۇقىنى ئايرىش دېمەكتۇر. بۇ ئاتالغۇ ياۋرۇپادا مىلادىيە ۱۶-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن تارتىپ، ۱۷-ۋە ۱۸-ئەسىردە تولۇق داۋاملىشىپ كەلدى. ئىلمانىزم بۇ باسقۇچتا نورمال ھالىتىدە تۇردى. ئىلمانىزمنىڭ بۇ باسقۇچتىكى مەشھۇر شەخىسلىرى: توماس ھوبىز (۱۵۸۸-۱۶۷۹م)، جون لوك (۱۶۳۲-۱۷۰۴م)، سىبىنوزا (۱۶۴۳-۱۶۷۷م)، لىبىنزا (۱۶۴۶-۱۷۱۶م)، دىفيد ھىيۇم (۱۷۱۱-۱۷۷۶م) ۋە جان جاك روسو (۱۷۱۲-۱۷۷۸م) بۇلارنىڭ ھەممىسى دۆلەت ھەممە نەرسىنىڭ مەنبەسى ياكى دۆلەت قانۇن، ئەخلاق ۋە دىننىڭ مەنبەسى، ھەر بىر دۆلەتتىكى ھاكىم ياكى سۇلتان ئۇ دۆلەتنىڭ ۋە چىركاۋىنىڭ رەئىسى دەپ قاراشتى. بۇلارنىڭ نەزىرىدە ئوتتۇرا ئەسىردىكىدەك ھۆكۈمەتلەر بويىسۇنىدىغان خەلقئارالىق چىركاۋ دەيدىغان نەرسە مەۋجۇد ئەمەس، بەلكى چىركاۋ چوقۇم مەدەنى ھۆكۈمەتنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا بويىسۇنۇشى لازىم.

بۇ مۇتەپەككۈرلەر ۋە پەيلاسوپلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەرنىڭ ھاياتىدىن دىننى يىراقلاشتۇرۇش ياكى بىكار قىلىپ تاشلاش لازىم دەپ تەشۋىق قىلمىدى، بەلكى ئۇلار چىركاۋنى سىياسەت ۋە ھۆكۈم ئىشلىرىدىن يىراقلاشتۇرۇش لازىم دەپ قاراقتى. مەسىلەن دىفيد ھىيۇمنىڭ ئۆزى ئاللاھنىڭ بارلىقىنى ۋە روھنىڭ مەۋجۇدلىقىنى ئىنكار قىلىدىغان ئاتېست بولسىمۇ، تەقىلىدى ئادەملەرگە ئوخشاش دىننى پەقەتلا ئىمان شەكىلدە قالدۇرۇش لازىم دەپ قارىغان. ئۇنىڭ نەزىرىدە دىن ئىلىم ئەمەس، بەلكى ئىنساندىن يوقىرى بىر كۈچنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلىشتىن ئىبارەت.

جون لوك: دۆلەت، چىركاۋ ھۆكۈمرانلىقىنى يوقاتقاندىن كېيىن ھەر قانداق بىر دىننى ئېتىقادقا شەخىسى كۆز قاراش ۋە دىندىكى ھەمكارلىقنى دۆلەت تۈزۈمىگە تەھدىت سالمىسىلا دۆلەت ھەمىيە قىلىشقا تېگىشلىك ئەركىن باغلىنىش(ھەمكارلىق) دەپ قارىشى لازىم، دەپ قارايدۇ.

ئىلمانىزم بىرىنچى باسقۇچتا ئاساسەن چىركاۋ بىلەن دۆلەت ئارىسىنى ئايرىشنى تەشۋىق قىلىشتى، لېكىن ئىككىنچى باسقۇچتا ۋەزىيەت ئوخشاش بولمىدى.

ئىلمانىزمنىڭ ئىككىنچى باسقۇچى:

ئىلمانىزم پەيلاسوپلىرى بىرىنچى باسقۇچتا دىنغا چېقىلماي چىركاۋ بىلەن دۆلەت ئارىسىنى ئايرىش بىلەن كۇپايىلەندى. لېكىن ئەقىل چىركاۋنىڭ ئۈشكەللىرىدىن ئازات بولۇپ، ئاستورنومىيە، مېدىتسىنا، ئىنژېنېرلىق، فىزىكا ۋە خېمىيە... پەنلىرىدە زور ئىلمى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەندىن كېيىن، ياۋرۇپالىقلارنىڭ ئىلمانىزمغا قارىتا كۆز قارىشى ئۆزگىرەپ باشقا بىر يۆلۈنۈشنى ئالدى. ئىلمانىزم مىلادىيە ۱۶ ۋە ۱۷-ئەسىرلەردە پەقەتلا چىركاۋ بىلەن مەدەنى ئىشلارنى ئايرىشنى كۆزلەيدىغان ھەرىكەت بولغان بولسا، ۱۹-ئەسىرنىڭ باشلىنىشى بىلەن ئومۇميۈزلۈك دىنغا ھۇجۇم قوزغىدى ۋە ئىنسان ئىلاھقا مۇھتاج ئەمەس دەپ تەشۋىق قىلىشتى. قىسقىسى ئىنسان ھاياتىدا دىننى پائالىيەتنىڭ ئەھمىيىتى ياكى زۆرۈرىيىتى قالمىدى دەپ قاراقتى. مانا بۇ ياۋرۇپا جەمئىيىتىدىكى ئىلمانىزمنىڭ ئىككىنچى باسقۇچى بولۇپ، ئىنقىلاۋى ئىلمانىزم باسقۇچى دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ باسقۇچتا ئىنقىلاۋى ياكى رادىكال ئىلمانىزم دىننى ئۇرۇپ تاشلاشنى

نشان قىلىشتى... (دوكتور مۇھەممەد بېھنىڭ: "يېڭى ئىسلام ئىدىيىسى ۋە غەربنىڭ مۇستەملىكە ھەرىكىتى بىلەن بولغان ئالاقىسى" ناملىق كىتابىنىڭ، ۳۳۳-بېتىگە قاراڭ).

ئاتپىزم مەدرىسى (ئىدىيىسى) نىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن يېتەكچىلىرىنىڭ بىرىسى گېرمانىيەلىك فىيۇرباخ (۱۸۰۴ - ۱۸۷۲م) نىڭ نەزىرىيەلىرى دىنغا قارىشى تۇرۇشتا ئەۋجىگە چىققان بولسا، كارىل ماركس (۱۸۱۸ - ۱۸۸۳م) نىڭ نەزىرىيەلىرىدە يوقىرى پەللىگە يەتكەن.

ئىلمانىزمنىڭ بۇ قوپال پوزىتسىيەسى رەزىللىك، ئەخلاقسىزلىق ۋە شەھۋانلىق مۇھىتلىرىنى يارىتىپ بەرگەنلىكىدە شەك يوق. چۈنكى ئاتپىزم نەزىرىيەسى كائىناتتا ئۆزگەرمەس مۇقىم لوگىكا مەۋجۇد ئەمەس، بەلكى ھەممە نەرسە تەرەققىياتقا بويسۇنىدۇ، دەپ قارايدۇ. ئاتپىست ئىلمانىزم تازا رادىكالىلاشقان بولسىمۇ كىشىلەرنىڭ ھاياتىدىن دىننى چىقىرىۋەتمەسلىكى. چۈنكى دىن دېگەن ئاللاھ ئىنسانلارنىڭ قەلبىنى يەرلەشتۈرۈۋەتكەن تەبىئى خاراكتېر، شۇڭا سىياسەتمۇ دىندىن بەھاجەت بولالمىدى ھەم بولالمايدۇ، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىنى تولۇق ئايرىش مۇمكىن ئەمەس.

ھىندىستاننىڭ بۈيۈك داھىسى خاندى شۇنداق دەيدۇ: "ئىنسان ھەممە نەرسىگە ئارىلىشىپ كەتكەن بۈيۈك ھەقىقىي كۆرۈلىشى ئۈچۈن، ئۆزىنى ياخشى كۆرگەندەك بىچىچارە مەخلۇقىنى ياخشى كۆرۈلىشى كېرەك. شۇنىڭغا ئېتىلىدىغان ئادەم ھايات مەيدانلىرىدىن قايسى بىر مەيدان بولسۇن ئۇ مەيداندىن ئۆزىنى چەتكە تارتالمايدۇ. مانا بۇ مېنىڭ سىياسەت مەيدانىغا قەدەر راستچىللىق ۋە ھەقىقىي ياخشى كۆرۈشمىگە ئىتتىرىگەن سەۋەبتۇر. ئىككىلەنمەستىن شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە كەمتەرلىك بىلەن شۇنداق دېيەلەيمەنكى: دىننىڭ سىياسەت بىلەن ئالاقىسى يوق دېگەنلەر دىننىڭ مەنىسىنى بىلمەيدىغانلاردۇر". (غاندىنىڭ ھاياتى توغرىسىدىكى "ھەممە كىشىلەر قېرىنداش" ناملىق كىتابىنىڭ ۱۰۸-بېتىگە قاراڭ).

داڭقى چىققان ۋە ئالاھىدە سىياسىيۇن خاندى ھەر قانداق بىر ئىشتا كۆڭۈلنى پاكلاش زۆرۈر، بولۇپمۇ يۇرتى سورايدىغان سىياسۇنلارغا تېخىمۇ مۇھىم دەپ قارايدۇ. ئىنسان كۆڭلى ئاللاھنى ھەقىقىي تونۇمسا ۋە ئاللاھقا ئىشەنمىسە تازىلانمايدۇ. شۇڭا بۇ نوقتىدىن غاندىنىڭ: "دىننىڭ سىياسەت بىلەن ئالاقىسى يوق دېگەنلەر دېننىڭ مەنىسىنى بىلمەيدۇ" دېگەن سۆزىنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ.

ئۇنىڭ دەلىلى شۇكى، ئىلمانىزمنىڭ بىرىنچى ۋە ئىككىنچى باسقۇچتا ئەسلى ئورنى بولغان گېرمانىيە، ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيەنىڭ قايسى بىرى دىننى ھاياتتىن يىراقلاشتۇرالمىدى. مەسىلەن، ئەنگىلىيە پادىشاھلىقى بىروستانتېت مەزھىبىنى ھىمايە قىلىپ كەلدى، فىرانسىيە ئىلمى شەكىلدە كاتولىك مەزھىبىنى ھىمايە قىلدى، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە ۋە ئامېرىكا - ئۆزلىرىنى ئىلمانىزم دۆلىتى دەپ ئىلان قىلىشىمۇ - دىنى مەكتەپلەرگە پۇقرالاردىن يىققان باجدىن ياردەم بېرىدۇ.

ياۋرۇپادا كاتولىك چىركاۋىنىڭ نوپۇزى پۈتۈنلەي تۈگەشتى دەپ ھېچ بىر كىشى ھۆكۈم قىلالمايدۇ، چۈنكى پاپانىڭ سۆزى ھۆرمەت ئىچىدە ئاڭلىنىدۇ. ئىلگىرىكى پاپا سىياسى مەسىللەردە ئاكتىپ ھېساپلىنىدۇ، چۈنكى ئۇ كوممۇنىزمنىڭ يىقىلىشى ئۈچۈن كۆپ كۈچ چىقارغان. ئىلگىرىكى پاپانىڭ ئەسلى يۇرتى بولاندىيەدە، بولاندىيەدە ئىشچىلار كوممۇنىزم نەزىرىيەسىگە قارشى قوزغالغاندا، پاپا بۇلار بىلەن ھەمكارلاشقان. كوممۇنىزم تۈزۈمى ۋە نەزىرىيەسى ئىنسان تەبىئىيىتىگە زىت بولغانلىقى ئۈچۈن يىقىلىشى تەبىئى

ئىدى. شۇنڭا كوممۇنىزمغا ئۇرۇلغان بىرىنچى بولغا ۋارشۇۋا شەرتنامىسىنىڭ مەركىزىدىن ئۇرۇلدى. بەزىلەر كوممۇنىزم قۇرۇلمىسىنىڭ يىقىلىشىدا پاپانىڭ كۆپ رولى بار دەپ قارايدۇ. مانا بۇ دىننىڭ ئىنسان ھاياتىدا تەسىرىنىڭ بارلىقىغا پاكىت ئەمەسمۇ؟

ئىسلام ۋە دۆلەت

ئىسلام دىنى دىن ۋە دۆلەتتۇر. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا ئىسلام ئەقىدە بولۇپ، بۇ ئەقىدىدىن سىياسى، ئىقتىسادى ۋە ئىجتىمائىي... تۈزۈمنىڭ ئاساسى بولغان شەرىئەت پەيدا بولىدۇ. ئىسلامنىڭ ھەقىقىتىنى بىلمەيدىغان تۈزكۈر ياكى قارىغۇ مۇتەئەسسەپ ۋە ئىسلامغا ئۆچ ئادەمدىن باشقىسى بۇ ھەقىقەتنى ئىنكار قىلمايدۇ.

قۇرئان كەرىم رەسۇلۇللاھقا تەبلىغ قىلىش (يەنى دىننى يەتكۈزۈش) مەجبۇرىيىتىنى ئارتقاندا، ئۇنىڭغا بۇ دىننىڭ پىرىنسىپلىرى ۋە قائىدىلىرىگە قارىتا ھۆكۈم يۈرگۈزۈشنى يۈكلەيدۇ: "(ئى مۇھەممەد!) سېنى كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئاللاھنىڭ كۆرسەتكىنى بويىچە ھۆكۈم قىلىسۇن دەپ، ساڭا ھەقىقەتەن ھەق كىتابىنى نازىل قىلدۇق. خاتىنىلارنىڭ تەرىپىنى ئالمىغىن" (نسا سۇرىسى، ۱۰۵-ئايەت).

يەنە: "ئۇلار (يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) نىڭ ئارىسىدا ئاللاھ ساڭا نازىل قىلغان قۇرئاننىڭ (ئەھكامى بويىچە ھۆكۈم قىلغىن، ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگىن، ئۇلارنىڭ ئاللاھ ساڭا نازىل قىلغان قۇرئاننىڭ بىر قىسمىدىن سېنى ۋاز كەچۈرىشىدىن ساقلانغىن" (مائىدە سۇرىسى، ۴۹-ئايەت).

مۆمىنلەر رەسۇلۇللاھنى ھاكىم قىلىپ، ھەممە ئىشلىرىدا ئۇنىڭ پەرمانىغا بويسۇنمىسا ھەقىقى مۆمىن بولالمايدۇ: "(ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار ئۆز ئارىسىدىكى دەتالاشقا سېنى ھۆكۈم چىقىرىشقا تەكلىپ قىلمىغىچە، ئاندىن سېنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىڭگە ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكى قىلچە غۇم بولسىمۇ يوقالمىغىچە ۋە ئۇلار پۈتۈنلەي بويسۇنمىغىچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ" (نسا سۇرىسى، ۶۵-ئايەت).

مۇشۇنىڭغا ئاساسەن: سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈمى ئىسلام شەرىئىتىنى ئاساس قىلغان ئىسلام دۆلىتىنى تۇرغۇزۇش رەسۇلۇللاھنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ئىدى. رەسۇلۇللاھ بۇ خىزمەتنى ئۈستىگە ئالدى، مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، قىلغان بىرىنچى ئىشى ئىسلام دۆلىتىنى قۇرۇش بولدى.

مەسجىدنىڭ دۆلەتنى باشقۇرۇشتىكى رولى

رەسۇلۇللاھنىڭ مەدىنىگە كېلىپ سالغان مەسجىدى ئىسلام دۆلىتىنىڭ مەركىزى ۋە ھۆكۈمەت ئىشخانىسى ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئۇ يەردە ۋەھىي قوبۇل قىلاتتى، ئۇنى كىشىلەرگە يەتكۈزەتتى، ناماز ئوقۇيتتى، تۈرلۈك مەسىلىلەردە ھۆكۈم قىلاتتى، ھەربى قوماندىلارغا بايراق تۇتقۇزاتتى ۋە ئىسلام دۆلىتىنىڭ دائىرىسىگە كىرگەن رايۇنلارغا خىزمەتچى ۋە ھاكىملارنى تەيىنلەيتتى. شۇ مەسجىدىدىن ئەلچى، مېنىستىر ۋە ئۆمەكلىرىنى ئۆز دەۋرىدىكى پادىشاھلارغا ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتەتتى. شۇ يەردە تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەردە كەلگەن چەتئەل ئۆمەكلىرىنى كۈتەتتى. شۇ مەسجىد تە ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ قىيىنچىلىقلىرى ۋە دۆلەتنىڭ ئىدارە تۈزۈملىرىنى دۆلەتنىڭ كەلگۈسى بېيىتەكچىلىرى بولغان ساھابىلىرى بىلەن مۇئەللىم روھىدا مۇزاكىرىلەشەتتى. گەپنى يىغىنچاقلىغاندا ئاددى سېلىنغان شۇ مەسجىد رەسۇلۇللاھ ۋە خۇلەپپائى راشىدىنلەرنىڭ دەۋرىدە ئىسلام ھۆكۈمىتىنىڭ باشقارمىسى ئىدى. مۇشۇ مەسجىدىن تارىخ يۈزىنى ئۆزگەرتكەن، شۇ دەۋردىكى ئالەمنىڭ ئاقىۋىتىنى ئۆزگەرتكەن ۋە ئۇ ئالەمگە ئادالەت، رەھمەت، باراۋەرلىك، خاتىرجەملىك ۋە ئامانلىقنى تارقاتقان بۇيۇك قارارلار چىقاتتى.

مەدىنى شەرتنامىسى

رەسۇلۇللاھ مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا ئىسلام دۆلىتىنى قۇرۇپ چىقتى، مەدىنىدە ياشايدىغان بىر قانچە يەھۇدى قەبىلىلىرى بار ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلسا ئۇلار - رەسۇلۇللاھنىڭ راستچىللىقىنى بىلىپ تۇرۇپ - ئۈنمىدى ۋە رەت قىلدى، رەسۇلۇللاھ ئۇلارنى زورلىمىدى، چۈنكى زورلىماسلىق ئىسلامنىڭ ئاساسلىق پىرىنسىپى: "دېندا زورلاش يوق" (يەقەرە سۈرىسى، ۲۵۶ - ئايەت). يەھۇدىلار ئىسلامنى رەت قىلدى، لېكىن ئۇلار ئىسلام دۆلىتىدە ۋەتەنداش بولۇپ ياشىدى، ئۇلار باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش بارلىق مەدەنى ۋە دىنى ھوقۇقلىرىدىن تولۇق بەھرىمەن بولۇشتى، رەسۇلۇللاھ يەھۇدى قەبىلىلىرى بىلەن شەرتنامە ئورناتتى. بۇ شەرتنامىدە مۇسۇلمانلار بىلەن يەھۇدىلار ئارىسىدىكى ئالاقىلەر تەرتىپكە سېلىندى، مەدىنىدە ياشايدىغانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ - گەرچە ئەقىدىسى ئوخشاشمىسىمۇ - ۋەتەنداشلىق سۈپىتى بىلەن ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتلىرى بەلگىلەندى. ئىسلام دۆلىتى يەھۇدىلارنىڭ دىنىنى ئېتىراپ قىلدى، ئۇلارنىڭ دىنى پائالىيەتلىرىنى تۇرغۇزۇش ۋە مال - مۈلكىنى قوغداش ئەركىنلىكى كېڭەيتىلدى. ئېرىشتى. مانا بۇ ئىسلامنىڭ باشقىلارنى ئېتىراپ قىلىدىغانلىقىنىڭ جانلىق ئىسپاتى...

رەسۇلۇللاھنىڭ يەھۇدىلار بىلەن ئورناتقان بۇ شەرتنامىسى ۵۰ ماددىدىن تەركىپ تاپىدۇ، بۇ ماددىلارنى سۈننەت ۋە تارىخ كىتابلىرىدىن كۆرۈڭ (رەسۇلۇللاھ ۋە خىلاپەت راشىدىنلارنىڭ سىياسى تارىخ ماتىرىياللىرى ناملىق كىتابنىڭ ۴۱ - بېتىگە قاراڭ).

دېمەك، ئىسلام دۆلىتى رەسۇلۇللاھنىڭ مەدەنىيەتكە كېلىشى بىلەن تەسسىس قىلىندى ۋە بۇ ئىسلام دۆلىتىدە مەدەنىيەتكى يەھۇدىلار ئېتىراپ قىلىندى.

رەسۇلۇللاھ مەدەنىيەت تۇرغان ۱۰ يىل مۇددەت ئىچىدە ئىسلام دۆلىتىنىڭ بارلىق قىممەت قاراشلىرى ۋە ئورگانلىرى بەلگىلىنىپ بولدى، ساقچى ۋە ئارمىيەسى تۈزۈمى تەرتىپكە سېلىندى، تەشۋىقات ۋە ئاخبارات ئىدارىسى... ئىنتىزاملاشتى.

ئىسلام بىلەن خىرىستىيان دىنىنىڭ دۆلەت قۇرۇشتىكى پەرقى

ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى ۋاقىتلىق بولۇپ پەقەت ئىسرائىل ئەۋلادىنى ھىدايەت قىلىش (يەنى يەھۇدى دىنىنى ئىسلاھ قىلىش)، ئۇ دىنغا قوشۇلۇپ قالغان خۇراپات ۋە ئەپسانىلەرنى سۈپۈرۈپ تاشلاش ئۈچۈن كەلگەن. چۈنكى يەھۇدىلار ئۆز دىنىنى ئۆلۈك مۇراسىملەرگە ئايلاندۇرۇپ قويغان ئىدى، قۇرئان كەرىم ئۇلار توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: "ئەھدىنى بۇزغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى رەھىمەتتىن يىراق قىلدۇق، ئۇلارنىڭ دىللىرىنى (ئىماننى) قوبۇل قىلىشقا يۈشمەيدىغان دەرىجىدە) قاتتىق قىلدۇق، ئۇلار (تەۋراتنىڭ) سۆزلىرىنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ" (مائىدە سۈرىسى، ۱۳ - ئايەت).

يەھۇدىلار مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتىنى بۇرمىلاپ، پۈتۈن غېمىنى مال دۇنيا توپلاشقا قاراتتى، ماتېرىياللىق قارىشى يەھۇدىلارنىڭ راھىبلىرىغا قەدەر كېڭەيدى، ئۇلار ھەيكەل ئۈچۈن خەلقنى قۇربانلىق قىلىشقا قىزىقتۇردى، گۇناھلارنىڭ مەغپىرەت قىلىشىنى راھىبلارنىڭ رازىلىقى ۋە ئۇلارنىڭ دۇئاسىغا باغلاشتى. ئۇلار ماددىيلىقتا چوڭقۇرلاپ، روھى ھاياتتىن تامامەن يىراقلاشتى.

شۇ سەۋەبتىن ئىسا ئەلەيھىسسالام يەھۇدى دىنىنى ئىسلاھ قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئەسلى ھالىتىنى قايتۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن ئىدى. ئۇ ئىنجىلدا: "مەن ئېزىپ كەتكەن بەنى ئىسرائىلنى ھىدايەت قىلىش ئۈچۈن كەلدىم دەيدۇ" (ئىنجىل مەتتا، ۱۵ - بۆلۈم، ۲۱ - بەت). خىرىستىيان دىنى بۇرمىلانغان يەھۇدى دىنىنىڭ ئەكسىچە پەقەت روھانى تەرەپكە كۆڭۈل بۆلىدىغان، ماددى تەرەپكە سەل قارايدىغان دىن...

ئىسلام دىنى بولسا ئىلگىرىكى دىندىكى قىسمەن تەرەپنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن كەلگەن دىن ئەمەس. ئىسلام دىنى ھەر دەۋر ۋە ھەر ئورۇندىكى ئەقىدە ياكى ئەخلاق بۇرۇلىشىنى يوقۇتۇش ئۈچۈن ھايات پىرىنسىپى بولۇپ كەلدى. ئىسلام دىنى ماددا بىلەن روھنى، دۇنيا بىلەن ئاخىرەتنى... بىرلەشتۈرۈپ كەلگەن دىن.

خىرىستىيان دىنى ئىسا ئەلەيھىسسالام تۇغۇلغان ئورۇن پەلەستىندە پەيدا بولدى، پەلەستىن شۇ زامانلاردا رۇمانىيەنىڭ مۇستەملىكىسى ئىدى، رۇمانىيە دۆلىتى شۇ زاماندىكى ئەڭ قۇدرەتلىك دۆلەت بولۇپ، ئۆزىگە خاس ئىجتىمائىي، دىنىي تۈزۈمگە ئىگە ئىدى. شۇ سەۋەبتىن رۇمانىيە ئىمپېرىيىسى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆكۈمرانلىق تالىشىشىغا ۋە بىرەر ۋىلايەتلىرىدە خىرىستىيان دۆلىتىنى قۇرۇشقا يول

قويماتى. ئەكسچە خىرىستىيان دىنىنى بەك ئەزگەن ئىدى، ئىسا ئەلەيھىسسالام بۇ ۋەزىيەتلەرنى تولۇق ھېس قىلغان، شۇڭا رۇمانىيە ۋىلايەتلىرىدىن بىرەر ۋىلايەتتە خىرىستىيان دىنى خىرىستىيان دۆلىتىنى قۇرۇشقا تۇرۇنمىدى. ھازىرقى ئىنجىللار: "ئاللاھقا تەۋەنى ئاللاھقا بەر، قەيسەر(پادىشاھ)گە تەۋەنى قەيسەرگە بەر" دەيدۇ (ئىنجىل مەتتا، ئىسھا ۲۲ قىسمى، ۲۱ - ئابزاس). شۇنداقلا ئىسا ئەلەيھىسسالام: "مېنىڭ مەملىكىتىم بۇ دۇنيادا ئەمەس" دەيدۇ (ئىنجىل لوقا، ۱۷ - بۆلۈم، ۳۰ - بەت). مۇشۇنىڭغا ئاساسەن ئىسا ئەلەيھىسسالام دەۋىتىنى پەقەت روھى مەيدانغا يىغىنچاقلىغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى ئورۇن ۋە ۋاقىت جەھەتتىن خىرىستىيان دىنىغا ئوخشىمايدۇ، بۇ مەسىلە رەسۇلۇللاھنىڭ ھېچبىر سىرتقى كۈچ ئارلاشماسىتىن دۆلىتىنى تۇرغۇزۇشقا ياردەم بەردى. چۈنكى رەسۇلۇللاھ تۇغۇلغان ئەرەب يېرىم ئارىلى چەتئەل نوپۇزىدىن تامامەن خالى ئىدى، ئۇ يەردە بىرەر ئىمپىراتور ياكى پادىشاھنىڭ ھۆكۈمرانلىقى يوق ئىدى. يەنە بىر جەھەتتىن بۇ رايۇندا - ئىسا ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولغان بولۇپ كەلگەن پەلەستىنگە ئوخشاش - دۆلەت ياكى تۈزۈم ياكى قانۇن يوق ئىدى. مانا بۇ مەسىلە رەسۇلۇللاھنىڭ - ھېچقانداق چەتئەل كۈچىنىڭ تەسىرىسىز - دۆلەت ۋە جەمئىيەت قۇرۇشقا ۋە ئىسلام شەرىئىتى (قانۇنى) ئاساسىدا تۈزۈم تۇرغۇزۇشقا قولايلىق پۇرسەت بولدى.

رەسۇلۇللاھدىن كېيىنكى ئىسلام دۆلىتى

رەسۇلۇللاھ مەدىنە مۇنەۋۋەر شەھىرىدە ئىسلام دۆلىتىنى تۇرغۇزغاندىن كېيىن ئاساسلىق ئىككى ۋەزىپىنى ئېلىپ بېرىۋەردى:

۱. ئاللاھدىن ۋەھىينى قوبۇل قىلىش ۋە كىشىلەرگە يەتكۈزۈش.
۲. ئىسلام ئۇممىتىنى يېتەكلەش، ئىشلىرىنى ئىنتىزامغا سېلىش، مەنپەئەتلىرىگە رېئايە قىلىش، كەلگۈسىنى تۈزۈپ چىقىش ۋە باشقا ئەللەر بىلەن تاشقى ئالاقە مۇناسىۋەتلىرىنى ئورنىتىش ئىدى. رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن بىرىنچى ۋەزىپىسى ئاياغلاشتى، چۈنكى ئۇ ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبەر، ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر كەلمەيدۇ.

ئىككىنچى ۋەزىپە يەنى ئىسلام ئۇممىتىنى يېتەكلەش ۋە ئىسلام دۆلىتىنى باشقۇرۇش ۋەزىپىسى بوش قېلىپ قالدى، بۇ بوش ئورۇننى تولدۇرۇش لازىم ئىدى. ساھابىلار بۇ مۇھىم ئىشنى رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولۇپ كەتكەن ھامان ئۇممەتنى يېتەكلەيدىغان، دۆلەت ۋە ھۆكۈم (سىياسەت) مەسئۇلىيىتىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشتا رەسۇلۇللاھقا خەلىپە بولىدىغان بىر كىشىنى تاللاشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ھېس قىلىپ يەتكەن ئىدى. ئۇلار بۇ ئىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەردى، شۇڭا ئۇلار رەسۇلۇللاھ ئۆلۈپ كېتىپ بىر كېچە ئەمىرسىز تۇرۇشنى توغرا تاپمىدى، رەسۇلۇللاھنى دەپنە قىلىشتىن ئىلگىرى ئىسلام ئۇممىتىگە مەسئۇل (خەلىپە، ھاكىم، رەئىس) سايلاشتى ۋە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنى ھۆكۈم ئىشىغا خەلىپىلىككە تاللاشتى.

ئىسلام ھۆكۈمىتى دىنى ھۆكۈمەتمۇ؟

كۆپلىگەن ئادەملەر ئىسلام ھۆكۈمىتى دىنى ھۆكۈمەت يەنى دۆلەت باشلىقىنىڭ دىنى ھوقۇقى بار دەپ تەسەۋۋۇر قىلىشىدۇ. ئىسلام دۆلىتىنى دىنى ھۆكۈمەت دەپ قاراش خاتا ۋە ئىسلام چۈشەنچىسىدىن تامامەن يىراق. چۈنكى ئىسلام ھۆكۈمىتى مەدەنى ھۆكۈمەت بولۇپ، بۇ ھۆكۈمەتتىكى ھاكىم ھوقۇقىنى ئۈممەتنىڭ سايلىشىدىن ئالىدۇ.

ئۈممەت ھاكىمىنى بىۋاسىتە تولۇق ئەركىنلىكى بىلەن سايلايدۇ، ئۈممەتنىڭ رەئىسىنى كۈزىتىش ۋە ئۇنىڭدىن ھېساب ئېلىش ھوقۇقى بولسۇن، بەلكى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىشنى تەقەززا قىلىدىغان دەرىجىدە خاتالىشىپ قالسا مەنەسىپىدىن ئېلىپ تاشلاش ھوقۇقىمۇ ئىگە بولىدۇ.

خۇلەپپىنى راشىدىنلار ۋە ئۇلاردىن كېيىنكىلەرنىڭ سايلىنىشى شۇنداق ئىدى، چۈنكى رەسۇلۇللاھ خەلىپىلىككە ئىگە بولۇش ۋە ئىسلام ئۈممىتىنى يېتەكلەپ مېڭىش ئۈچۈن بىرەر ئادەمنى نامزات كۆرسىتىپ بەرگەنلىكى ياكى تەيىنلەپ بەرگەنلىكى توغرىسىدا ھېچقانداق سەھى خەۋەر كەلمىدى. رەسۇلۇللاھ خەلىپە(رەئىس، ھاكىم...) سايلاش مەسلىسىنى ساھابىلىرىنىڭ ئۆزلىرى ياراملىق دەپ قارىغان ئادەمدىن بىرنى سايلىۋېلىشىغا قويۇپ بەردى، ئۇنىڭ ئۈستىگە رەسۇلۇللاھ خەلىپە سايلايدىغان ئۇسۇلنىمۇ بەلگىلەپ بەرمىدى. رەسۇلۇللاھ ھاكىم سايلاشتا مۇسۇلمانلارنى مۇئەييەن ئۇسۇل بىلەن چەكلەپ قويۇشنى خالىمىغان بولسا كېرەك، چۈنكى بۇ ئۇسۇل بىر زامانغا مۇناسىپ كېلىپ، كېيىنكىلەرگە مۇناسىپ كەلمەسلىكى مۇمكىن. شۇڭلاشقا ساھابىلار خەلىپە سايلاشتا تۈرلۈك مۇنازىرىدىن كېيىن ئاخىرى ھەزرىتى ئەبۇبەكرنى سايلاپ چىقىشتى.

ساھابىلار خەلىپە سايلاش ئۇسۇلىدا ئۆز زامانىغا ۋە شۇلار ياشاۋاتقان دەۋرگە مۇناسىپ قول ئارقىلىق ۋەدە- قەسەم بېرىدىغان بەيئەت ئۇسۇلىغا تايانغان ئىدى، بۇ ئۇسۇل باشقا دەۋرلەردە مۇناسىپ بولماسلىقى مۇمكىن، شۇ سەۋەبتىن كىشىلەر كېڭەش روھىغا ئېسىلىش شەرتى بىلەن باشقا تۈرلۈك يوللارغا تايىنىشى مۇمكىن. ھازىرقى ئىسلامى قانۇنشۇناس ئالىملار ھاكىم سايلاشتا دېموكراتىيەنىڭ ئۇسۇلىنى ئەڭ ياخشى ئۇسۇل دەپ قارىماقتا، بۇ ئۇسۇلنىڭ ئىسلامغا تاقىشىدىغان ھېچقانداق بىر يېرى يوق. ئىسلام دىنى ئىدارە ئىشلىرىدا باشقىلاردىن پايدىلىنىشنى چەكلەيدۇ.

دوكتور مۇھەممەد خاتەمى دېموكراتىيەنى تونۇشتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ:

۱. دېموكراتىيە تارىخى بويى كۆپ ئۆزگىرىشلەرگە ئۇچرىدى، ھازىرقى دەۋردە ھۆكۈمگە يېتىشنىڭ ئاساسلىق ۋاسىتىسى بولۇپ قالدى. دېموكراتىيەنى سىياسى تۈزۈمنىڭ مۇقىملىقى ئۈچۈن ياخشى ۋاسىتە دەپ قارىساق خاتالاشمايمىز. چۈنكى سىياسى تۈزۈم ئىسلام تۈزۈمى بولسۇن، پەقەت ھاكىم سايلاش مەسلىسىدە دېموكراتىيەدىن پايدىلىنىدۇ.

۲. دېموگىراتىيە ھۆكۈمىنىڭ (سىياسەتنىڭ) ۋاسىتىسىدىن ئىبارەت، ئۇ ئەقىدە ياكى مەزھەب ئەمەس. (بەزى ئىسلامى مۇتەپەككۈرلەرنىڭ نەزىرىدە دېموگىراتىيە ئەقىدە ۋە ۋاسىتە، شۇڭا ئەقىدە روھىنى قوبۇل قىلماي، ۋاسىتە سۈپىتىدە قوللانماق بولىدۇ، دەپ قارايدۇ).

۳. دېموگىراتىيەنى ۋاسىتە دەپ قارىغاندا، ئۇ چاغدا ئۇ ئىسلامنىڭ قارشىسىدا (زىددىدە) بولمايدۇ، بەلكى دىكتاتور تۈزۈمنىڭ قارشىسىدا بولىدۇ. بىز ئىسلام ياكى دېموگىراتىيە دەيدىغان ئىككى خىل تاللاش ئالدىدا ئەمەس، بەلكى دېموگىراتىيە بىلەن دىكتاتورنىڭ بىرىنى تاللاش ئارىسىدا...

۴. چوڭقۇر تەھلىل قىلغاندا، دېموگىراتىيە ھازىر بۇرۇنقىدەك ئىلمانىزم ياكى كاپىتالىزىمغا باغلىنىشلىق ئەمەس، شۇڭا سېنىڭ دېموگىراتىيە بولۇشىڭ ئۇچۇن ئىلمانى ياكى كاپىتال بولۇشۇڭ شەرت ئەمەس. ئىلمانى ياكى كاپىتال بولغىنىڭدا ھەم دىكتاتور بولۇشۇڭ مۇمكىن.

۵. دېمەك، دېموگىراتىيە ئىسلامغا زىت ئەمەس، چۈنكى دېموگىراتىيە مېنىڭ نەزىرىمدا ئىسلام بىلەن سوقۇشمايدۇ ياكى ئىسلامنىڭ روھىغا زىت كەلمەيدۇ. (دوكتۇر مۇھەممەد خاتەمنىڭ دىن، سىياسەت ۋە دەۋر ناملىق كىتابىغا قاراڭ؛ ياكى دوكتۇر مۇھەممەد ئابدۇلجبارنىڭ "دېموگىراتىيە ئىسلام ۋە ئىلمانىزم ئارىسىدا" ناملىق كىتابىنىڭ ۱۵۷-۱۶۰ - بەتلەرگە قاراڭ).

دېموگىراتىيەنى ۋە ئۇنىڭ ئۇسۇللىرىنى ھاكىم سايلاش مەسىلىسىدە ئىستىمال قىلسا شەرىئەتتە ئۇنى چەكلەيدىغان دەلىل يوق. چۈنكى ئۇ ۋاسىتە، ۋاسىتە شەكلى بىلەن بولغاندا ئىسلام بىلەن زىتلاشمايدۇ.

بۈگۈن ئىسلام دۇنياسىدا ئىسلام پارتىيىلىرى دېموگىراتىيەدىن ئۇسۇلدىن پايدىلىنىپ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋاتىدۇ. مەسىلەن، تۈركىيەدىكى رەفاھ پارتىيىسى، ھازىر ھاكىمىيەت بېشىدىكى ئادالەت ۋە تەرەققىيات پارتىيىسى، پەلەستىندىكى ھاماس پارتىيىسى، ئالجزىيەدىكى قۇتقۇزۇش پىرونتى... ۋە باشقا ئىسلام ھەرىكەتلىرى مۇشۇ ۋاسىتىدىن پايدىلىنىپ ھۆكۈم ساھەسىگە كىرىۋاتىدۇ.

بىز مۇسۇلمان بولغاچقا، دۆلەتنىڭ بارلىق قانۇنلىرى ئىسلام شەرىئىتىدىن ئېلىشىنى لازىم دەپ قارايمىز، بۇ توغرا، ئەلۋەتتە شۇنداق بولۇشى كېرەك. لېكىن ئۇسۇلى فقھى (يەنى ئىسلام قانۇنشۇناسلىق ئىلمى) ئالىملىرى ئېيتقاندا، نۇسۇس (دەلىل - پاكىتلار) چەكلىك، كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتلىرى چەكسىز يەنى مەنپەئەتلەر يېڭىلىنىپ تۇرىدۇ ۋە ھەر كۈنى يېڭى قىيىنچىلىقلار پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ.

شەيخ مۇھەممەد مەھدى شەمسىدىن قانۇن چىقىرىش توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: "قانۇن چىقىرىش چوڭ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ: خاس فقھى ۋە ئام فقھى:

خاس فقھى (بۇ شەخسى ئەھۋاللار قانۇنى دەپ ئاتىلىدۇ): كىشىلەرگە ئالاقىدار فقھى بولۇپ، دۆلەت بولسۇن ياكى بولمىسۇن، ئىسلام تۈزۈمى بولسۇن ياكى بولمىسۇن جارى بولۇۋېرىدۇ.

ئام فقھى: جەمئىيەتنى ئىنتىزامغا سېلىشقا ئالاقىدار بولغان قانۇندۇر، بۇ قانۇننىڭ ئىچىدە شەرىئەتنىڭ ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلىرىمۇ بار، شەرىئەتنىڭ ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلىرى بار ساھەلەرگە ئىنساننىڭ ئارىلىشىش ھوقۇقى بولمايدۇ، شۇنداقلا بۇ قانۇننىڭ ئىچىدە بوش ئورۇنمۇ بار، بۇ ئورۇننى فۇقاھلار (ئىسلامى قانۇنشۇناسلار) مەسالىھ مۇرسەلە (ئاممىۋى مەنپەئەتلەر) دەپ ئاتايدۇ. ئاممىۋى مەنپەئەتلەردىن مەقسەت: كىشىلەر ھاياتىدا يېڭىدىن يۈز بېرىۋاتقان، ئۇ مەسىلىگە قۇرئان كەرىم ياكى سۈننەت ياكى ئىجمادىن دەلىل

يوق مەسىلە. مۇشۇنداق مەسىلىلەردە ئالمىلار ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ئاساسلىق پىرىنسىپلىرى ئاساسىدا ئىجتىھاد (ئىزدىنىش) ئېلىپ بارىدۇ ۋە مۇناسىپ ھەل قىلىش چارىسىنى تېپىپ چىقىدۇ.

تەشكىللەش، ئىدارە ئىشلىرى ۋە ئىقتىسادى ئىشلارنىڭ كۆپ قىسمى ئاممىۋى مەنپەئەت دائىرىسىگە كىرىپ كېتىدۇ. بۇ ھوقۇقلار شەرىئەتنىڭ ئالى پىرىنسىپلىرىغا رىئايە قىلىش مىقدارى بويىچە شەرىئەت ئەھكاملىرى قاتارىغا كىرىدۇ. يەنى كېڭەش مەجلىسىدە يېپىق ساھەلەر چەكلىك، ئۇنىڭدىن باشقا ئۇمۇمى تەدبىرگە ئالاقىدار ئىشلار ئىنسانلارنىڭ مەسىلىسى يەنى ئۇلار مەنپەئەتكە قارىتا ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىش ھوقۇقىغا ئىگە". (يوقىرىقى مەنبە، ۱۶۱-۱۶۲-بەت).

رەسۇلۇللاھنىڭ: "دۇنيالىق ئىشلىرىڭلاردا سىلەر ئالىم دېگەن ھەدىس ئاساسىدا رەسۇلۇللاھنىڭ ئىدارە ۋە تەشكىللەش مەيدانىدىكى ئىجتىھادلىرى

بىز ئىلگىرى رەسۇلۇللاھ ھاياتىدا ئىككى تۈرلۈك ۋەزىپىنى ئۆتەيدىغان ئىدى دېگەن ئىدۇق. بىرىنچى ۋەزىپە: ئاللاھدىن ۋەھىينى قوبۇل قىلىپ، ئىنسانلارغا يەتكۈزۈش ئىدى، ئۇنى ئۆز ئەينى تولۇق يەتكۈزدى. ئىككىنچى ۋەزىپە: دۆلەتنى يېتەكلەش، ئۈممەتنى باشقۇرۇش ۋە ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى تەدبىر قىلىش ئىدى. بۇ ساھەدە رەسۇلۇللاھ ئىنسان، شۇڭا ۋەھىي كەلمىگەن بۇ ئىشلاردا ئىجتىھاد قىلاتتى ۋە ساھابىللىرى بىلەن مەسلىھەتلىشەتتى. شۇڭا سىياسەت، ئىدارە، جەڭ ۋە خەلقئارا ئالاقە ئىشلىرىدا كۆپ ئەھۋاللاردا مۇستەشارلىرى (يەنى مەسلىھەت بەرگۈچىلەر) نىڭ پىكىرىنى ئالاتتى، رەسۇلۇللاھ بۇ ساھەدە مەسلىھەت ئالغان ۋە قەللىكلەر ناھايىتى كۆپ.

شۇ سەۋەبتىن بۈيۈك ساھەبە ئەبۇھۇرەيرە ھەدىس رىۋايەت قىلىپ: "مەن ساھابىلىرى (دوستلىرى) بىلەن رەسۇلۇللاھتىنمۇ كۆپرەك مەسلىھەتلىشىدىغان ئادەمنى كۆرۈپ باقمىدىم" دەيدۇ. رەسۇلۇللاھ ئۇلار بىلەن قانداقمۇ مەسلىھەتلەشمەي قالسۇن، ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىشكە بۇيرۇغان تۇرسا: "ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن" (ئال ئىمران سۈرىسى، ۱۵۹-ئايەت).

شۇڭا رەسۇلۇللاھ بەدرى جېڭىدە ئەسكەرلەرنىڭ گازارمىسىنى قەيەرگە قۇرۇش توغرىسىدا مەسلىھەتلەشتى، بۇ يەردە ھۇباب بىن مۇنزىر دېگەن ساھابىنىڭ پىكىرى بويىچە ئەسكەرلەرنى ئورۇنلاشتۇردى، مۇشۇ جەڭدە ئەسەرلەر مەسىلىسى توغرىسىدا مەسلىھەتلەشتى، شۇنداقلا ئۇھۇد ۋە ئەھزاب ئۇرۇشلىرىدىمۇ مەسلىھەتلەشتى...

رەسۇلۇللاھ بەدر رايۇنىغا ياكى بەدر ئورۇنىغا مەسئۇل بىكىتمەكچى بولسا، كېمىنىڭ لايىقى بارلىقى توغرىسىدا ساھابىلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشەتتى. مەسىلەن، تائىف ئۇمكى رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇسۇلمان بولغاندا، رەسۇلۇللاھ ئۇلارغا بىر ئەمىرنى ئەۋەتمەكچى بولۇپ ساھابىلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشكەندە، ھەزرىتى ئەبۇبەكرى مەسلىھەت بېرىپ ئوسمان بىن ئەبىلئاس سەقىفە دېگەن ئادەمنى كۆرسەتتى، ھەزرىتى ئەبۇبەكرى ئۇ ئادەمنى تاللاش سەۋەبىنى بايان قىلىپ رەسۇلۇللاھقا: "ئى ئاللاھنىڭ

پەيغەمبىرى! مەن بۇ بالىنى باشقىلارغا قارىغاندا ئىسلامنى ياخشى چۈشەنگەن ۋە قۇرئاندىن تەلىم بېرىشكە ساھابىيىتى بار دەپ قارىدىم" دېدى. رەسۇلۇللاھ ھەزرىتى ئەبۇبەكرىنىڭ مەسلىھەتنى ئېلىپ ئۇ بالىنى تائىققا مەسئۇل قىلىپ تەيىنلىدى.

رەسۇلۇللاھ خەلقئارا ئالاقە ئىشلىرى ۋە پادىشاھلارغا مەكتۇب يوللاشتىكى ئادەتلەردە ساھابىلىرىنىڭ مەسلىھەتى بىلەن ئىش ئېلىپ باردى، رەسۇلۇللاھ شۇ زاماندىكى پادىشاھلارغا مەكتۇب يوللىماقچى بولغاندا، ساھابىلەر يول كۆرسىتىپ: ئۇلار تامغا بېسىلغان مەكتۇب بولمىسا ئۇ قۇمايدۇ دېگەندە، رەسۇلۇللاھ دەرھال ئۇزۇكتىن تامغا ياساتتى ۋە ئۇ تامغىغا "مۇھەممەد رەسۇلۇللاھ" دەپ ئويدۇردى.

يىغىپ ئېيتقاندا رەسۇلۇللاھنىڭ دۆلەتنىڭ ھەربى ۋە ئىدارە ئىشلىرى توغرىسىدىكى ئىجتىھادلىرى ساناقسىز، رەسۇلۇللاھ بەزىدە بۇ ساھەدە قارار چىقىرىپ بولۇپ، قاراردىن يانغان ئەھۋاللارمۇ بولغان ئىدى. رەسۇلۇللاھ ھىجرىيەنىڭ ۸-يىلى رامزان ئېيىدا مەككىنى ئازات قىلغىلى يېتىپ كەلگەندە، جەڭ قىلماي كىرىشكە ھېرىس ئىدى، ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولدى. رەسۇلۇللاھ مەككىگە كىرگەندە، مەككىلىكلەرنى يىغىپ: "سىلەر، مېنى سىلەر توغرىسىدا نېمە قىلىدۇ" دەپ ئويلايسىلەر؟ يەنى سىلەرنىڭ ماڭا قىلغان ئەسكىلىكىڭلارغا، مېنى يۇرتۇمدىن قوغلاپ چىقارغىنىڭلارغا ۋە مېنى يوقاتماقچى بولغىنىڭلارغا سىلەرنىڭچە مەن سىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلارمەن؟ دېگەندە، ئۇلار: "سەن دېگەن ئېسىل قېرىنداش ۋە ئېسىل قېرىنداشنىڭ ئوغلى" دەپ جاۋاب بېرىشتى. رەسۇلۇللاھ ئۇلارغا "كەتسەڭلار بولىدۇ، ھەممىڭلار ئازات" دەپ خىتاب ئىلان قىلىدۇ، لېكىن ئۇ مۇشۇ قاراردىن بىر قانچە ئادەمگە ئۆلۈم جازاسى ئىلان قىلىپ: "ئۇلار گەرچە كەتسەڭلار پەردىسىگە ئېسىلۇالسىمۇ ئۇلارنى ئۆلتۈرۈڭلار" دەپ بۇيرۇق چۈشۈرىدۇ. چۈنكى ئۇلار مۇسۇلمانلار ھەققىدە كۆپ جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەر ئىدى، بۇگۈنكى يېڭى ئاتالغۇ بويىچە ئۇرۇش جىنايەتچىلىرى ئىدى. ئۆلۈم جازاسى ئىلان قىلىنغان ۱۰ غا يەتمەيدىغان ئادەملەرنىڭ قاتارىدىن ئىكرىمە بىن ئەبۇجەھل دېگەن ئادەم بولۇپ، ئۇ قارارنى ئاڭلاپ يەمەنگە قېچىپ كېتىدۇ، ئۇنىڭ ئايالى مۇسۇلمان بولۇپ، رەسۇلۇللاھتىن يولدىشىغا ئامانلىق بېرىشنى تەلەپ قىلغاندا، رەسۇلۇللاھ ئامانلىق بېرىدۇ، ئايالى ئۇنى يەمەندىن قايتۇرۇپ كېلىدۇ، ئاندىن ئۇ رەسۇلۇللاھنىڭ قىشىغا كېلىپ ئىمان ئېيتىدۇ ۋە رەسۇلۇللاھ ئۇنى كەچۈرۈم قىلىۋېتىدۇ.

دېمەك، رەسۇلۇللاھ بىرىنچى قارارنى ئەمەلدىن قالدۇردى، چۈنكى ئۇ ئاللاھ تەرەپتىن كەلگەن ۋەھىيى ئارقىلىق بولغان قارار ئەمەس ئىدى، ئەگەر ئۇ قارار ئاللاھ تەرەپتىن كەلگەن ۋەھىيى بولۇپ قالغان بولسا، بىكار قىلىۋېتىلمەيتتى. لېكىن ئۇ دۆلەت رەئىسى ۋە ھەربىلەرنىڭ ئالى قوماندانى بولۇش سۈپىتى بىلەن خەتەرلىك بىر جىنايەتچىگە قارىتا چىقارغان قارارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ ئەپۇ قىلدى.

رەسۇلۇللاھنىڭ دۆلەتنىڭ سىياسى، ھەربى ۋە ئىدارە ئىشلىرى توغرىسىدا ساھابىلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشكەن مەسلىھەتلىرى ۋە ئىجتىھادلىرى ساناقسىز. رەسۇلۇللاھ ھايات ئىشلىرىدا مەسلىھەتلىشىپ ۋە ھەر ساھەدىكى تەجرىبىلىك ئادەملەردىن پايدىلىنىشنى نەسەھەت قىلىدىغان تۇرسا، باشقىلار قانداقمۇ تەجرىبىسى بار ئادەملەرنىڭ مەسلىھەتلىرىدىن پايدىلانمىسۇن!

كەم بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر: ئىسلام دۆلىتى دىنى دۆلەت دىيىشى قەتئىي توغرا ئەمەس، چۈنكى دىنى دۆلەت دېگەندە ئىجتىھاد (ئىزدىنىش)، مەسلىھەت ياكى باشقا پىكىر ياكى باشقىلارنى ئېتىراپ قىلىشقا ئورۇن بولمايدۇ.

دىنى ھۆكۈمەت دېگەن ئاتالغۇ غەربنىڭ سىياسى ئىدىيىسىدە غەربتىكى دىنى ھۆكۈمەت بىلەن باغلانغان، چۈنكى دىنى ھۆكۈمەتتىكى ھاكىم خىرىستىيانلار نەزىرىدىكى مۇقەددەس ئىلاھى ھەق نەزىرىيىسى بويىچە ھوقۇقنى ئاللاھتىن ئالدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ھاكىم مەسۇم (خاتالىقتىن خالى) دەپ قارىلىدۇ، ھېچ بىر ئىنساننىڭ ئۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرۈش ھەققى بولمايدۇ، ئۇ ھاكىمنىڭ ئىرادىسى ئىتائەت قىلىشقا تېگىشلىك قانۇن بولىدۇ، ھاكىمنىڭ كۆز قارىشى مۇتلەق توغرا بولۇپ، ئۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرگەنلىك ئاللاھقا قارشى تۇرغانلىق بولىدۇ. مانا بۇ ئىدىيە ياكى دىنى ھۆكۈمەت دېگەن ئاتالغۇ غەرب دۇنياسىدىكى خىرىستىيان ھۆكۈمىتىنىڭ كۆز قارىشى...

ئىسلامدىكى ھۆكۈمەت مەدەنىي ھۆكۈمەت، ئىسلامدىكى ھاكىم ھوقۇقنى ئۈمىد (يەنى خەلق) تىن ئالىدۇ، خەلق ئۇنىڭدىن ھېساب ئالالايدۇ، لازىم تېپىلغاندا مەنەسپىدىن ئېلىپ تاشلىيالايدۇ. ئىسلامدا قۇرئان ۋە سۈننەت قانۇن، ھاكىم مۇشۇ قانۇنغا رىئايە قىلىپ ماڭسا ئىتائەت قىلىنىدۇ، ناۋادا چەتتەپ كەتسە ئىتائەت قىلىش ۋاجىب بولمايدۇ. ئۇ چاغدا ئېتىراز بىلدۈرۈش ۋە ئۇنى چۈشۈرۈش باشقا بىر سىياسى سايلاش ۋە قارشى پىكىردە تۇرۇش يوللۇق بولىدۇ. بىرىنچى خەلىپە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى: "مەن خاتالىشىپ قالسام مېنى قىلىچ بىلەن تۈزلەپ قويۇڭلار؛ مەن ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا ئىتائەت قىلىسام ئاندىن ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار، بولمىسا ماڭا ئىتائەت قىلىش مەجبۇرىيىتىڭلار يوق..." دەيدۇ. (ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ بىرىنچى قېتىم قىلغان سىياسى نۇتۇقىغا قاراڭ).

بۇ سىياقى نۇتۇقنى تولۇق مۇلاھىزە قىلىشىڭىز، ھاكىم ئۆمۈر بويى سۇلتان بولۇپ تۇرىدۇ دېگەن كۆرسەتمە چىقمايدۇ، شۇنداقلا خاتالىشىپ قالسا مەنەسپىدىن ئېلىۋېتىش لازىم بولۇپ قالسا ئېلىۋېتىش لازىم دېگەن كۆرسەتمە ئېنىق چىقىپ تۇرىدۇ.

خەلىپىلەرنىڭ دۆلەت تەشكىللەشتىكى ئىجتىھادلىرى (ئىزدىنىشلىرى)

رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولۇپ كېتىپ بىر يىل ئۆتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە مۇسۇلمانلار پارس ۋە رىم (ئۆز ۋاقتىدىكى چوڭ ئىككى ئىمپېرىيە) لار بىلەن ئۇرۇشقا كىردى. بىز بۇ يەردە بۇ ئۇرۇشنىڭ كېلىپ چىقىش سەۋەبى، ئۇرۇشنى كىم باشلىغان دېگەن تېمىلارنى توختىلىپ يۈرمەيمىز، تەبەرىنىڭ تارىخىغا ئوخشاش ئىشەنچلىك تارىخ كىتابلىرىغا قاراڭ.

مۇسۇلمانلار خۇلەپئى راشىدىنلار دەۋرىدە ئىراق شەھەرلىرى، پارس شەھەرلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئازات قىلدى، شۇنداقلا رىم دۆلىتىنىڭ تەۋەلىكىدىكى شام، مىسىر ۋە شىمالى ئافرىقىنىڭ بىر قىسمىنى ئازات قىلدى. مۇسۇلمانلار ئازات قىلغان بۇ شەھەرلەر ھۆكۈم، سىياسەت ۋە ئىدارە ئىشلىرىدا يىلتىزى ئاساسقا ئىگە شەھەرلەر ئىدى، مۇسۇلمانلار دۆلەت تەشكىللەشتە بۇ مىراس ۋە تەجرىبىلەردىن پايدىلاندى، ئەقىدىگە

تاقاشمايدىغانلا بولسا سىياسىي ياكى ئىدارە ئۇسۇللىرىدىن پايدىلىنىشتىن چەكلەنمىدى. چۈنكى بۇ ئىشلار ھېچكىم ئۇنىڭدىن بەھاجەت بولالمايدىغان ئىنسانىي تەجرىبىلەر ئىدى، "ھېكمەت مۇسۇلماننىڭ يۇتتۇرۇپ قويغان نەرسىسى، بۇ ھېكمەت قايسى ئېغىزدىن چىقسا زىيىنى يوق" دېگەن شوئار مۇسۇلمانلارنىڭ شوئارى ئىدى.

شۇڭلاشقا ھەزرىتى ئۆمەر بىن خەتتاب پارسىلاردىن - پارسىلار دېگەن مەجۇسى كاپىرلار دەپ ئولتۇرماي - دىۋان تۈزۈمىنى ئېلىشتىن ئىككىلەنمىدى. دىۋان تۈزۈمى ھازىرقى دەۋرىدىمۇ تۈرلۈك مېنىستىرلىكنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتىدۇ.

ئىسلام ئىدىيەسى كەڭرى بولغاچقا پارس ۋە ئىراقتىكى مەجۇسلارغا، مىسىر ۋە شامدىكى خىرىستىيانلارغا ئىسلام دۆلىتىنىڭ ئەڭ مۇھىم دىۋانلىرىدىن بىرىسى بولغان خىراج (كېرىم ۋە چىقىم) دىۋانلىرىنى تەرتىپكە سېلىشنى تاپشۇرغان ئىدى. چۈنكى ئۇ دىۋانلار ئۆز دەۋرىدە بۈگۈنكى ئىقتىساد مېنىستىرلىكىنىڭ ئورنىنى ئالدى، يەنى دۆلەتنىڭ كېرىم بايلىقلىرىنى تىزىملاپ، ئۇنى شەرتى ئورۇنلارغا سەرپ قىلىش خىزمىتىنى ئۆتەيتتى. ساھابىلاردىن ھېچبىرىسى بۇ ئىشقا نارازى بولمىدى، چۈنكى شۇ دەۋردىكى ئەرەب مۇسۇلمانلارنىڭ ئىقتىساد تەجرىبىسى يېتەرلىك ئەمەس ئىدى ھەم ئاشۇ دىۋانلاردا قوللىنىدىغان تىللارنى بىلىپ كەتمەيتتى. ئىراق ۋە پارىستى پارس تىلى، شام ۋە مىسىردا گىرىك تىلى قوللىنىلاتتى. (دوكتور ئابدۇشافىنىڭ "ئىسلامدىكى ئىدارە" ناملىق كىتابىنىڭ ۴۹ - بېتىگە قاراڭ).

ئىسلام دىنى ۋە قەدىمقى ھەزارەتلەر

مۇسۇلمانلار ئىدارە، ئىقتىساد ۋە دۆلەت تەشكىللەشتە ئىلگىلىرى مىللەتلەردىن پايدىلانغان بولسا، شۇنداقلا ئىلمى جەھەتتىمۇ باشقىلاردىن پايدىلانغان. ئىسلامنىڭ ئازاتلىق ھەرىكىتى بەنى ئۇمەييە دەۋرىدە جوڭگۇ چىگراسىغىچە، غەربتە ئىسپانىيەغىچە يەتكەنلىكى مەلۇم. شام، مىسىر ۋە پارس شەھەرلىرىدە موھىم ئىلمى مەركەزلەر بار ئىدى، مۇسۇلمانلار بۇ ئىلمى مىراسلارنى قوغداپ ھىمايە قىلغان، بۇ ئىلمى مىراسلارنىڭ كۆپ قىسمى بۇددىست گىرىك مىراسى ئىدى. ئابباسىيە دۆلىتىنىڭ يېشىدا مۇسۇلمانلار مېدىتسىنا، ئىنژېنىرلىق، ئاستورنومىيە، ۋە ماتىماتىكا... پەنلىرىدىن ئىبارەت بۇ مىراسلارنى تەرجىمە قىلىشقا ئاتلانغان. بۇ پەنلەرنى تەرجىمە قىلغانلارنىڭ كۆپىنچىسى يەھۇدىلار، خىرىستىيانلار ۋە باشقا دىندىكىلەر بولۇپ، ئۇلار ھارۇن رەشىد بەغدادتا قۇرغان ۋە مەئمۇن تەرەققى قىلدۇرغان بەيتۇل ھېكمەت (يەنى ھېكمەت ئاكادېمىيىسى) دە خىزمەت قىلاتتى.

ئىسلام دۆلىتى ئۇلارغا ھەسسەلەپ ھەدىيەلەرنى بەرگەن، شۇ دەۋردىكى ئىسلام دۆلىتىنىڭ گىرىك ياكى پارس تىلىدىن ئەرەب تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەسەرلەرگە مائاشىدىن سىرت ئەسەرلەرنىڭ ئېغىرلىقى مىقدارىدا ئالتۇن بېرىدىغانلىقى ئېنىق، ئۇ زامانلاردا كىتابلار قول بىلەن يېزىلاتتى.

ئىسلام دۆلىتىنىڭ تۈرلۈك ئىلىم - پەنلەرگە كۆڭۈل بۆلگەنلىكىدىن ۸ ئەسىر چاقىنغان ۋە ۋايىغا يەتكەن بۈيۈك ئىسلام ھەزرىتى بارلىققا كەلگەن. شۇ كۈنلەردە ياۋرۇپا كاتولىك چىركاۋلىرىنىڭ زۇلمى ۋە ئالىملارنى ئىلمى ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىشتىن مەھرۇم قىلغانلىقى سەۋەبلىك تېخى ئۇيغۇسىدىن ئويغانمىغان ئىدى. بۇ مەسىلىگە ئىلگىرىكى بەتلەردە ئىشارەت قىلىندى.

ئىسلام ھەزرىتى شەرققە ۋە ئىسلامى ئەندەلۇس (ئىسپانىيە) تا چاقىندى، مانا بۇ ھەزرىت ياۋرۇپالىقنىڭ كۆزلىرى ۋە زېھنىلىرىنى ئىلمى ئىزدىنىشكە ئاچتى. ئىسلام ھەزرىتىنىڭ قانداق گۈللەنگەنلىكى ۋە ياۋرۇپالىقلارنىڭ ئۇنىڭدىن قانداق پايدىلانغانلىقى توغرىسىدا بىلىمگە ئېرىشمەكچى بولغانلارنى غەربلىك ئالىملار يازغان تۆۋەندىكى كىتابلارغا ھاۋالە قىلىمىز:

- فرانسىيەلىك گوستاف لويون "ئىسلام ھەزرىتى" ناملىق كىتابى
- گرمانىيەلىك ئادەم مونتسزىننىڭ "ھىجرىيە ۴ - ئەسىردىكى ئىسلام ھەزرىتى" ناملىق كىتابى
- گرمانىيەلىك شەرقشۇناس سىجرىد ھونكىنىڭ "ئەرەب قوياشى غەربكە نۇر چاچىدۇ" ناملىق كىتابى...

ئىسناپ بىلەن يېزىلغان مۇشۇ كىتابلار ياۋرۇپالىق بايلارنىڭ باللىرىنى قۇرتىپ، تۈلەيتىلە، ئىشلىيە... گە ئوخشاش ئەندەلۇس شەھەرلىرىگە ئەۋەتىدىغانلىقى، ئەندەلۇسقا داۋالنىش ۋە زىننەت بويۇملىرى ئۇچۇن بارىدىغانلىقىنى توغرىسىدا توختىلىدۇ. مىلادىيە ۹۹۹ - يىلى رۇمادا پاپالىق مەنسىپىگە ئولتۇرغان سىلفىستىر ئىككى ئەندەلۇسنىڭ پايتەختى قۇرتىپ ئىسلام ئۇنۋىرىستېتىدا ئوقۇغان.

سىجرىد ھونكى ئەندەلۇسنىڭ ئىسلام دەۋرى ھەققىدە توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ: "ئەندەلۇستا قۇرتىپ شەھىرى ئالى ئۇنۋىرىستېتىلىرى ۋە بۈيۈك كۈتۈپخانىسى ئارقىلىق شەرق ۋە غەرب دۇنياسىدىن ئوقۇغۇچىلارنى ئۆزىگە جەلىپ قىلاتتى. بۇ كۈتۈپخانا ۵۰۰۰۰۰ مىڭ دانە كىتابنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى، بۇ كۈتۈپخانىنى ئەندەلۇسنىڭ ھاكىمى ھەكەم ئىككى (۹۶۱ - ۹۷۶م) قۇرۇپ چىققان بولۇپ، ئۇ ئۆز دەۋرىنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىن بىرى ئىدى. مىسىرنىڭ قاھىرە شەھىرىدە ھاكىم بىشمەرۇللاھ (۹۹۶ - ۱۰۲۰م) نىڭ كۈتۈپخانىسى ئىككى مىليون ئىككى يۈز دانە كىتابنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. شۇ ۋاقىتلاردا رۇما شەھىرىدە شۇ كۈتۈپخانىغا ئىشىك باقار بولۇپ خىزمەت قىلىشقا يارايدىغان بىرمۇ ئادەم يوق ئىدى، بىز باشقىلارغا قانداقمۇ تەلىم بېرىلى، ھالبۇكى ئۆزىمىز بىزگە تەلىم بېرىدىغان كىشىلەرگە مۇھتاج تۇرساق. بۇ سۆزنىڭ ئۆزىنى مىلادىيە ۹۹۹ - يىلى پاپالىق مەنسىپە چىققان سىلفىستىر ئىككى ھەسرەت چىكىپ ئېيتقان ئىكەن.

مۇشۇ يىلنىڭ ئۆزىدە ئەبۇلقاسىم زەھراۋى نەچچە ئەسىر داۋام سۈرگەن ئاپراتسىيە پىرىنسىپلىرى ناملىق كىتابنى نەشىر قىلغان، بەيرۇنى زېمىنىنىڭ قوياش ئەتراپىدا ئايلىنىدىغانلىق نەزىرىسىنى شەرھىلىگەن، ھەسەن بىن ھەيسەم كۆرۈش قانۇنىيەتلىرىنى كەشىپ قىلىپ چىققان ۋە ئەينەك، يوملاق ئەينەك كۆزلىرى ئارقىلىق تەجرىبە ئېلىپ بارغان. ئىسلام ۋە ئەرەب دۇنياسى ئالتۇن دەۋرىدە ئۆزلەشتۈرۈلگەن چاغدا غەرب ھاكتىڭ قىياپەتتە دۇنيانىڭ نەگە بېرىپ توختىشىنى كۆزىتىپ تۇرۇپ قالغان.

يىگىرمە ياشلىق ياش قەيسەر (پادىشاھ) ئورتو (Otto) كىشىلەرگە: "پات ئارىدا ھەزرىتى مەسھ (ئىسا ئەلەيھىسسالام) كېلىپ، بۇ ئالەمدىن قىساس ئالىدۇ" دەپ خىتاب قىلغان. ئورتو بۇ قورقۇنجا پېسىپ كەتكەن

گەپلىرىنى جاۋاڭغا يىلدىن ئېقىتىپ بۇرگەندە، ۲۰ ياشلىق ياش ئىبنى سىنا باشقىلارنى ھەيران قالدۇرغان كۆرۈنەرلىك ئىلمى تەتقىقاتلىرى بىلەن دۇنيانى توشقۇزۇۋەتكەن ئىدى. ھېچنەرسىدىن خالى تۇرۇپ مۇنداق ھەزارەت پايىسىدا مۇنداق تىز تەرەققى قىلغان بۇ ئىلگىرلەشنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ پىكىر تارىخىدا ئېتىبارغا ئېلىشقا تېگىشلىك يېڭى كۆرۈنىشى بار. ئۇلارنىڭ ئارقىمۇ - ئارقا قولغا كەلتۈرگەن ئۇتۇقلىرى ئۇلارنى ھەزارەتلەشكەن خەلقلەرنىڭ ئىگىلىرى قىلغان، بۇ ھەزارەت يەككە - يىگانە بولۇپ باشقا ھەزارەتلەرگە سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ. قانداق بولۇپ مۇشۇنداق گۈللىنىش پەيدا بولدى، ئويلىنىپ باقايلى، ئىلگىرى ھەزارەت باسقۇچىدا رول ئالمىغان بىر خەلق قانداق بولۇپ قىسقىغىنا بىر مەزگىلدە گىرىكلار بىلەن تەڭ تۇرىدىغان ھالەتكە كېلەلدى. مۇسۇلمانلار قولغا كەلتۈرگەن بۇ غەلبىلەرنى ھەزارەت قىممەت قارىشىغا ئىگە كۆپ خەلقلەر قولغا كەلتۈرەلمىدى. مەسىلەن، ۋىزانتىيە گىرىك تىلى بىلەن سۆزلەيدىغان تۇرۇپ ھەم گىرىك ھەزارىتىنىڭ مىراسخورى تۇرۇپ ھەزارەت يارىتالمىدى. جوڭگۇ، ھىندى ۋە گىرىك ھەزارەتلىرىدىن پايدىلانغان پارس ھەزارىتىمۇ ئىقتىسادى ئەھۋالى ياخشى ۋە دۆلەت ئالىملارنى قوللايدىغان تۇرۇقلۇق ئىجادى قىممەتكە ئىگە ھەزارەت يارىتالمىدى. يېڭى ھەزارەت ئىلگىرى قۇرغاق سەھرادىن كېلىپ، شەرق بىلەن غەرب ئارىسىدا ئالاقىلىشىش ۋاسىتىسى بولدى ۋە مۇنازىرىسىز ۸ ئەسىر دۇنيا ھەزارەتلىرى ئارىسىدا داھىلىق مەركىزىنى تۇتۇپ تۇرالدى" (گىرمانىيەلىك شەرقشۇناس سىجىرىد ھونكىنىڭ "ئەرەب قوياشى غەربتە نۇر چاچىدۇ" ناملىق كىتابىنىڭ ۲۵۵-۳۵۳ - بەتلەرگە قاراڭ، كىتابنىڭ گىرمانچە ئەسلى ئىسمى "ئاللاھنىڭ قوياشى غەربكە نۇر چاچىدۇ".

دېمەك، ئىسلام ھەزارىتى مۇشۇنداق پەللىگە يەتكەن چاغدا رۇمادىكى كاتولىك چىركاۋى ئالىملارنى دارغا ئاساتتى، ئۇلارنى تەپتىش مەھكىمىسىدە سوراق قىلاتتى ۋە ئۇلارغا تۈرلۈك ئىزابلارنى تېتىتاتتى. شۇڭا ياۋرۇپالىقلارنىڭ ئۆزلىرى بۇ دەۋرنى قاراڭغۇ زۇلمەت، نادانلىق ۋە ئارقىدا قېلىش دەۋرى دەپ ئاتايدۇ.

ئالىملارنىڭ ئەقلىنى يۈگەللىگەن ۋە ئۇلارنى جەننەتتىن مەھرۇم قىلىش قارارلىرى بىلەن قىيىنغان، دۇنيادىكى ھۆرمىتىنى دەپسەندە قىلغان چىركاۋىنىڭ پوزىتسىيەسى ياۋرۇپادىكى ئالىملاردا چىركاۋى ۋە چىركاۋى قۇرۇلمىسىغا قارشى جۈرئەت پەيدا قالدۇ، ئۇلار چىركاۋىنىڭ پەرمانلىرىدىن ئومۇمى ۋە ئىخچام ھالىتىدە باش تارتىشتى. مانا مۇشۇ چىركاۋىنىڭ ئالىملارغا قاراتقان پوزىتسىيەسى ئىلمانىزم دەپ تونۇلدى يەنى دىننى دۆلەت، جەمئىيەت ۋە ئىلىم - پەندىدىن ئايرىۋېتىش دېگەن مەنىدە.

شۇڭا ئۇلار تارىختا بۈيۈك ياۋرۇپا ئويغىنىشى دەپ تونۇلدىغان ئىلمى ئويغۇنۇشقا ئاتالدى، ئاستورنومىيە، فېزىكا، خېمىيە، ماتېماتىكا، ئىنژېنېرلىق... ساھەلىرىدە زور ئۇتۇقلارنى قولغا كەلتۈردى، ئىككى ئامېرىكا قىتئەسىنى كەشىپ قىلدى. ئىلىم - پەن، سىياسەت، ھەربىي، ئىقتىسادى چۆلۈۋرگە ئىگە بولۇشتى، ھازىرغىچە ئىگىلەپ تۇرماقتا. ئەپسۇسكى، ئاشۇ زور ئىمكانىيەتلىرىنى ئاجىزلارنى مۇستەملىكە قىلىش، ئاجىزلارنىڭ زېمىن ۋە بايلىقلىرىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشقا خىزمەت قىلدۇرماقتا....

ئىلمانىزم ئىسلام ئىدىيەسىدە

ئىلمانىزمىنىڭ ياۋرۇپادا پەيدا بولۇشتەك تارىخى جەريانى ۋە ئۇنىڭ كاتولىك چىركاۋىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى ئىنكاس ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتۇق. چىركاۋ ئۇ زامانلاردا ياۋرۇپا ھاياتىنى پۈتۈن كونترول قىلىۋالغان ئىدى. ئىسلام دىنىدا ياۋرۇپادىكىگە ئوخشاش چىركاۋ ھۆكۈمرانلىقى ياكى ئىكلىرۇس ھەيئىتى بارمۇ؟

جاۋاب: ئەلۋەتتە يوق. چۈنكى ئىسلام دىنى "دىن كىشىلىرى" دېگەن سۆزنىمۇ تونمايدۇ. ئىسلامدا ئىجتىھاد قىلىدىغان، قىلغان ئىجتىھاددا بەزى توغرا قىلسا بەزىدە خاتالىشىدىغان ئالىملار ۋە فۇقاھلار بار. بۇلارنىڭ ئىسلام ئىدىيەسىدە ئۆزگەرمەس قائىدىسى بار: "كىم (سالاهىيىتى توشقان ئادەملەر) ئىجتىھاد قىلىپ، توغرا قىلسا، ئىككى ساۋاب ئالىدۇ، كىم ئىجتىھاد قىلىپ خاتالىشىپ قالسا، بىر ساۋاب ئالىدۇ".

قۇرئان كەرىمدە ياكى ھەدىس رەسۇلۇللاھدا نەس(دەلىل) كەلمىگەن ئىسلام ئىدىيەسىنىڭ قايسى بىر مەسىلىدە ھېچ بىر كىشى(كىم بولۇپ كېتىشىدىن قەتئى نەزەر) كۆز قارىشىنى باشقىلارغا تېكىش ھەققى يوق. بىز بۇ مەسىلىدە مەدىنىنىڭ ئىمامى ئىمام مالكىنىڭ سۆزىنى گۇۋاھلىققا كەلتۈرسەك بولىدۇ، ئۇ بۇ سۆزىنى دەرس ئارىلىقىدا شاگىرتلىرىغا كۆپ تەكرارلايدىغان ئىدى، ئۇ: "بۇ قەبرە ئىگىسى (يەنى رەسۇلۇللاھ) دىن باشقا ھەر قانداق بىر ئىنساننىڭ سۆزى قوبۇل قىلىنىدۇ ۋە رەت قىلىنىدۇ" دېگەن ئىدى.

يەنى ئىسلامدا بىرەر ئادەمنىڭ - گەرچە خەلىپە بولۇپ كەتسىمۇ - قارىشى مۇقەددەس ئەمەس ياكى مەسۇم(خاتالىقتىن خالى) ئەمەس. ئىسلام دىنىدا مۇقەددەس كىتابنى تەپسىر قىلىشنى مونوپۇل قىلىۋالغان ۋە مەخپىيەت قىلىش چاكىلىرى، مەھرۇم قىلىش قارارلىرىنى چىقىرىدىغان چىركاۋ ھوقۇقى يوق. شۇنداقلا ئىسلامدا مۇقەددەس ئىلاھى ھەقىقىي داۋا قىلىدىغان دىنى ھۆكۈمەتمۇ مەۋجۇد ئەمەس.

ئىسلامدىكى ھۆكۈمەت مەدەنى ھۆكۈمەت بولۇپ، بۇ ھۆكۈمەتتىكى ھاكىم ھوقۇقىنى ئەركىن ئىرادىسى بىلەن تاللىغان خەلقنى ئالىدىغان ئىنساندۇر. تاللاش (بەيئەت) دەپ ئاتىلىدۇ. خەلق(ئۆممەت) ھاكىمدىن ھېساب ئېلىش ۋە خاتالىشىپ قالسا تۈزلەپ قويۇش بەلكى لازىم تېپىلغاندا ھوقۇقىدىن ئېلىپ تاشلاش ھوقۇقىغا ئىگە.

بىرىنچى خەلىپە(ھەزرىتى ئەبۇبەكرى) بەيئەتتىن كېيىن، ئىسلام ئۆممىتىگە قارىتىپ سۆزلىگەن بىرىنچى سىياسىي نۇتۇقىغا قارايدىغان بولساق مۇنداق دېگەن: "مەقسەتكە كەلسەك، مەن سىلەرگە رەئىس بولۇپ قالدىم، لېكىن مەن سىلەرنىڭ ياخشىڭلار ئەمەس ئىدىم. ئەگەر مەن ئىشنى ياخشى ئېلىپ ماڭسام ھەمكارلىشىڭلار، ناۋادا خاتالىشىپ قالسام، مېنى تۈزلەپ قويۇڭلار. راستچىلىق ئامانەت، يالغان سۆزلەش خىيانەت، سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا ئاجىز سانالغانلار مېنىڭ نەزرىمدە كۈچلۈك، ئاللاھ خالىسا ئۇنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى ئېلىپ بېرىمەن، سىلەرنىڭ نەزرىڭلاردا كۈچلۈك بولغىنىڭلار مېنىڭ نەزرىمدە ئاجىز، ئاللاھ خالىسا ھەق - ھوقۇقى ئۇنىڭدىن چوقۇم ئالمەن. قايسى بىر مىللەت ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشنى تەرك ئەتسە، ئاللاھ ئۇ مىللەتنى خار قىلىپ قويىدۇ. رەزىللىك قايسى بىر مىللەتتە ئەۋج ئالىدىكەن، ئاللاھ ئۇلارغا زور بالايى -

ئاپت بىلەن جازا لايدۇ. مەن ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا ئىتائەت قىلىسام ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر مەن ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا ئاسىيلىق قىلىپ سالسام، ماڭا ئىتائەت قىلماڭلار. (ئىبنى ھىشام تارىخى، ۴ - توم، ۲۴۰ - بەت).

ھەزرىتى ئەبۇبەكرىنىڭ يوقىرىقى سۆزلىرىدە ھوقۇقىنى ئاللاھتىن ئالدىغانلىقى توغرىلىق بىر مۇسۇلمان تېپىلمايدۇ. ئەبۇبەكرىنى ئۈممەت سايلاپ چىقتى، ئۇنداقتا ئۈممەتنىڭ ئۇنى سوراقتا تارتىش ۋە ئۇنىڭ خاتالىقىنى تۈزلەپ قويۇش ھوقۇقى بار.

مۇسۇلمان ھاكىم مەدەنىي ھاكىم، ئىسلام ھۆكۈمىتى مەدەنىي ھۆكۈمەت. ئىلگىرى رەسۇلۇللاھنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن سىياسى، ھەربى ۋە ئىدارە ئىشلىرىدا مەسئەتلەشكەنلىكى بايان قىلىندى ۋە ئۇنىڭغا تۈرلۈك مىساللار كەلتۈرۈلدى. مۇسۇلمان ئالىملار داۋاملىق زالىم ھۆكۈمرانلارغا قارشى زۇلۇمغا ئۇچرىغانلار بىلەن بىرگە تۇراتتى.

ئىسلامنىڭ ئىلىم - پەنگە قارىتا كۆز قارىشى

رۇمادىكى كاتولىك چىركاۋلىرى ئىلىم - پەن ۋە ئالىملارنىڭ يولىدا ئۇيۇل تاشتەك توسالغۇ بولۇپ تۇرۇۋالدى، كىم جۈرئەت قىلىپ ئاستورنومىيە ياكى خېمىيە ياكى فىزىكىدا ئىزدەنمەكچى بولسا چىركاۋ ھۆكۈمرانلىقىغا قاراشلىق تەپتىش مەھكىمىلىرىدە سوتقا تارتىلىپ، ئۆلۈم جازاسىغا ئۇچرايتتى، ئۆلۈكى كۆيدۈرۈلۈپ كۆلگە ئايلىنغان چاغدا ھاۋاغا چېچىلاتتى، بىرونو مانا مۇشۇنداق ئۆلۈمگە ئۇچرىغان.

چىركاۋنىڭ بۇ پوزىتسىيەسىنىڭ ھەقىقىي ئىنجىل ۋە ئىسا ئەلەيھىسسالام ئېلىپ چۈشكەن خىرىستىيان دىنى بىلەن ئالاقىسى يوق. چۈنكى ساماۋى دىن تەتقىقات ۋە ئىزدىنىشتىن چەكلىمەيدۇ، بۇرمىلانغان دىن چەكلەيدۇ. رومادىكى چىركاۋنىڭ پوزىتسىيەسى چىركاۋ، ھوقۇق، مال - دۇنيا، بىلىم ۋە دىننى موزىيۇل قىلىۋېلىشقا ئامراق پوپلارنىڭ خاس پوزىتسىيەسى ئىدى.

ئىسلام ئىدىيىسى تازا ئارقىدا قالغان مەزگىللەردىمۇ ئىلىم - پەن، ئالىملار ۋە ئىلمى ئىزدىنىشنىڭ قەدرىنى كۆتۈرۈپ تۇردى. چۈنكى ئىسلام دىنى دەسلەپتىن تارتىپلا ئىلىم - پەن ۋە تەلىم - تەربىيەگە بۇيرۇدى. بىرىنچى قېتىم چۈشكەن ئايەت "ئوقۇ" دەپ چۈشتى، "ناماز ئوقۇ ياكى زاكات بەر" دەپ چۈشمىدى. بەلكى ئىلىم - پەننىڭ ئاچقۇچىنى ئال ۋە كائىناتنىڭ سىرلىرىنى ئاچقىن، چۈنكى سەن زېمىننى گۈللەندۈرۈشكە ۋە ئىنسانلار ئارىسىدا ھەقىقەت، ئادالەت ۋە باراۋەرلىك دۆلىتىنى تۇرغۇزۇشقا بۇيرۇلدىڭ، دەپ كۆرسەتمە بەردى ۋە كەسكىن بۇيرۇق چۈشۈردى.

قۇرئان كەرىمدە كائىناتقا نەزەر يۈرگۈزۈش ۋە كائىناتنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى ئېچىش ئارقىلىق، ئاللاھنىڭ قودىنى ۋە سىرلىرىنى ئېچىشقا رىغبەتلەندۈرىدىغان ئايەتلەر ناھايىتى كۆپ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە رەسۇلۇللاھنىڭ ئەمەلى تەتبىقاتلىرىمۇ ساناقسىز. ھەدىس شەرىف ئالىملارنىڭ قەلىمىنىڭ رەڭگىنى شېپىتلەرنىڭ قانلىرى بىلەن باراۋەر ئورۇنغا قويدى!

شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان ئالىملار شەرىئەت پەنلىرىدە ئىجادىيەت يارىتىپلا قالماي، فىزىكا، خېمىيە، ئاستورنومىيە، مېدىتسىنا، ئىنژېنېرلىق... پەنلىرىدەمۇ ئىجادىيەت ياراتتى. رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولۇپ بىر ئەسىردىن كېيىنلا ئىسلام ھەزارىتى گۈللەندى. مۇنداق تىز سۈرئەتلىك ھەزارەت سەكرىشى ئىنسانىيەت تارىخىدا كۆرۈلۈپ باقمىدى. ئىسلام ھەزارىتى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلىپ ۋە گۈللىنىپ يوقىرى پەللىگە يەتتى. سەۋەبى قۇرئان كەرىم ۋە رەسۇللاھنىڭ سۈننىتى يول كۆرسىتىپ ماڭغان، خەلىپىلەر ۋە ھاكىملار بارلىق ئىمكانىيەتلەرنى يارىتىپ بەرگەن، چۈنكى ھاكىملارنىڭ ئۆزىمۇ ئالىملار ئىدى. ئىسلام ھەزارىتىنىڭ بۇ تەسىرى ۋە قىممىتىگە غەيرى مۇسۇلمان ئالىملارمۇ كۆپ گۇۋاھلىق بەردى. مەسىلەن، گىرمانىيەلىك شەرقشۇناس تەتقىقاتچى ئايال سىجرىد ھونكىنىڭ "ئاللاھنىڭ قوياشى غەربكە نۇر چاچىدۇ" دېگەن كىتابىغا قاراڭ. بەزىلەر بۇ كىتابنىڭ نامىنى ئۆزگەرتىپ "ئەرەب قوياشى غەربكە نۇر چاچىدۇ" دەپ تەرجىمە قىلىپ قويغان.

ئىسلام دۇنياسى ئىلمانزىمغا مۇھتاجمۇ؟

ئىسلام ئۆلىمالىرى ۋە مۇتەپەككۇرلىرى ئىسلام دۇنياسى غەرب ئۇقۇمىدىكى ئىلمانزىمغا زادىلا مۇھتاج ئەمەس دەپ قارايدۇ. ئىسلام تارىخىدا ئەسىرلەر بويى بۇ سۆز مەۋجۇد ئەمەس ئىدى. بۇ سۆز غەربتىن كەلگەن ۋە غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ھەيران قالغانلار تەشۋىق قىلغان سۆزدۇر. ئىلمانزىم دېگەن بۇ سۆز ياۋرۇپا بۈيۈك ئىلمى ئويغۇنۇشىنى ئىشقا ئاشۇرغان، ئىلىم-پەن ۋە تەرەققىياتنىڭ تۇتقۇچىسى تۇتقان ۋاقتىدا ئالەمگە ھۇجۇم قىلىپ شەرق ۋە غەربتىكى مۇسۇلمان ئەللىرىنىڭ كۆپ زېمىنلىرىنى مۇستەملىكە قىلىۋالغان.

ياۋرۇپا چىركاۋىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلغان ۋاقتىدا يۇقىرىقى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەنلىكى ئۈچۈن، ئىسلام دۇنياسىدىكى بەزى زىيالىلار: ياۋرۇپانىڭ ئويغۇنۇشى دىنىنى سىياسى تۈزۈم ۋە ئىلمى ھاياتىنى يىراقلاشتۇرغاندىن كېيىن قولغا كەلگەن، ئەگەر بىزمۇ شۇلارغا ئوخشاش تەرەققى قىلماقچى بولساق، دىنىنى قوغلاش ياكى دىنغا ئارقىمىزنى قىلىشتا ياكى دىننى مەسجىدنىڭ ئىچىگە سولاپ قويۇشتا ياكى دىننى پۈتۈن ھاياتىمىزدىن يىراقلاشتۇرۇشتا شۇلارنىڭ ئىزدىنى باسماقتىن باشقا يول يوق، دەپ گۇمان قىلىشىپ قالغان.

مۇشۇ سەۋەبتىن ئىسلام دۇنياسىدىمۇ ئىسلام دىنى پەقەتلا دىن، ئۇ دۆلەت ئەمەس، رەسۇلۇللاھ دۆلەت تۇرغۇزىمىغان بەلكى ئۈممەت يېتۈشتۈرگەن دەپ قارايدىغان ئىلمانلار پەيدا بولدى. دۆلەت ۋە ھۆكۈمەت بولمىسا ئۈممەتنىڭ ئىشلىرىنى قانداقمۇ ئېلىپ بارغىلى بولسۇن! ئەلۋەتتە بۇ ئىدىيەنى كۆتۈرۈپ چىققانلار غەرب مەدرىسىلىرىدە ئوقۇپ ئىسلام ئىدىيىسى ئۆزگۈرۈپ كەتكەنلەر ياكى شۇلارنىڭ مەدەنىيىتىگە قىزىقىپ كۆزلىرى قارىغۇلىشىپ قالغان ئىلمانلاردۇر.

بۇلارنىڭ ئىچىدە بىر مەزگىل ئەزھەردە بىلىم ئالغان كېيىن غەربتە ئوقۇپ غەرب ئىدىيىسى بىلەن ئىدىيىسى ئۆزگىرىپ كەتكەن ئەلى ئابدۇرازاق دېگەن كىشى ئىسلامدا دۆلەت مەۋجۇد ئەمەس دېگەن ئىلمانزىم قارىشىنى كۆتۈرۈپ چىققان. بۇ كىتاب ۱۹۲۵-يىلى نەشىر قىلىنىپ ئىسلام دۇنياسىدا چوڭ غۇلغۇلا قوزغىغان، بۇ ئىلمانزىم ئىدىيىسىگە نۇرغۇن ئالىملار رەددىيە بەرگەن. رەددىيە بەرگەنلەرنىڭ ئىچىدە شەيخ بەخت مۇتسى "ئىسلام ۋە ھۆكۈم تۈزۈمى" ناملىق كىتابتا، شۇ ۋاقىتتىكى ئەزھەرنىڭ شەيخى مۇھەممەد خىزىر ھۈسەين "ئىسلامنىڭ ھۆكۈم تۈزۈمى دېگەن كىتابىنى مات قىلىش" ناملىق كىتابتا، مۇتەپەككۇر دوكتور مۇھەممەد بەھى "ئىسلام ئىدىيىسى ۋە ئۇنىڭ غەربنىڭ مۇستەملىكىسى بىلەن بولغان ئالاقىسى" ناملىق كىتابتا، دوكتور مۇھەممەد زىيا "ئىسلام ۋە ھۆكۈم تۈزۈمى" ناملىق كىتابىنى تەنقىد قىلىش ناملىق كىتابتا، ئۇستاز ئەنۋەر جۇندى "ئىلمانزىمنىڭ يىقىلىشى" ناملىق كىتابتا رەددىيە بەرگەن.

ئىسلام دۇنياسىدا ئىلمانزىم ئىدىيىسىنى قوللانغان ۋە ئۇنى راۋاجلاندۇرىدىغانلارمۇ ئاز ئەمەس. مەسىلەن، مۇھەممەد سەئىد ئىشماۋى بەزىدە ئىسلامدا ھۆكۈم تۈزۈمىنىڭ بارلىقىنى ئىنكار قىلىدۇ، بەزى كىتابلىرىدا ئىسلام ھۆكۈمىتى بولغان دەپ ئېتىراپ قىلىدۇ. بۇ ئادەمنىڭ كۆز قارىشىدىكى زىتلىقنىڭ سەۋەبى ئىسلامنىڭ ھۆكۈم تۈزۈمىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلمىغانلىقتىن كېلىپ چىققان.

بۇ تۈردىكى ئادەملەر دىننى خالىغانچە بۇرمىلاپ ياكى رېئاللىقنى سەتلەشتۈرۈپ مۇسۇلمانلارنىڭ زېيىنىغا، ھۆرىيەت ۋە ئادالەتنىڭ قارشىسىغا خىزمەت قىلىدۇ. مەلۇمات مەنبەلىرىنى ئىنساپسىز شەرقشۇناسلاردىن ئالىدۇ ۋە شۇلارنىڭ كىتابلىرىنى مەنبە قىلىدۇ.

دىنى ھۆكۈمەت بىلەن مەدەنى ھۆكۈمەتنىڭ پەرقى شۇ يەردىكى، دىنى ھۆكۈمەتتە ھاكىم كۈچىنى دىندىن ئالىدۇ ۋە كۆز قاراشلىرىنى مۇقۇددەس دەپ قارايدۇ، شۇڭا دىنى ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسنىڭ بارلىق قاراشلىرى خاتالىقتىن خالى دېگەن ھۆكۈمنى ئالىدۇ. مەدەنى ھۆكۈمەتتە ھاكىم كۈچىنى ئۈممەتتىن ئالىدۇ ۋە كۆز قاراشلىرىنى مۇقۇددەس دەپ قارمايدۇ.

ئىسلامنى ۋە سىياسى تۈزۈمىنى ئەسلى مەنبەلىرىدىن تەتقىق قىلمىغان كۆپلىگەن ئىلمانلارنىڭ مەيدانى مۇشۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدۇ. مەسىلەن، ئىسلامنىڭ سىياسى مەنبەلىرى قۇرئان كەرىم، ھەدىس شەرىف، خەلىپىلەرنىڭ ئىش-ئىزلىرىدىن سىرت، ماۋرىدىننىڭ "سۇلتانىيە ئەھكاملىرى" ناملىق كىتابى، ئەبۇ ئەلانىڭ "ئەھكام سۇلتانىيە" ناملىق كىتابى، شەيبانىنىڭ "چوڭ تارىخ" كىتابى، ئىبنى خەلدۇننىڭ "مۇقەددىمە" ناملىق كىتابى...غا ئوخشاش مەنبەلەردىن ئىزدەنمىگەن.

بۇ ئىلمانلار غەربنىڭ سىياسى ساھەسىدە قولغا كەلتۈرگەن تەرەققىياتلىرى بىلەن ھەيران قىلغان ۋە ئۇلارنىڭ تەرەققى قىلىشىدىكى سەۋەب دىننى سىياسى ھايات ۋە ئىلمى ئىزدىنىشلەردىن ئايرىغانلىقىدا. شۇڭا بۇلار بىز سىياسى ۋە ئىلمى ساھەدە ئىلگىرىلىمە كىچى بولساق، ئۇلارنىڭ ئىزىغا ئەگىشىپ مېڭىپ، دىننى سىياسى ۋە ئىلمى ھاياتتىن يىراقلاشتۇرۇش لازىم دەپ گۇمان قىلىشقان. بەزى ئىلمانلار ئىلماننىمۇ ھەزارەت زۆرۈرىيىتى دەپ قارىغان.

ئىسلام دۇنياسىدىكى چېكىدىن ئاشقان رادىكال مەشھۇر ئىلمانلار: كوممۇنىست مۇھەممەد شەھرۇر، جامال بەننا، مۇھەممەد سەئىد ئىشماۋى... لاردىن ئىبارەت.

بۇ ئىلمانلار ئىسلامنىڭ روھى، مەقسەتلىرى ۋە قىممەت-قاراشلىرىنى ياخشى چۈشەنمەيدۇ، شۇڭا ئىسلام دىنى ۱۴ ئەسىر ئىلگىرى ئوتتۇرغا قويغان ۋە ئاساسلىق ھوقۇقلاردىن دەپ قارىغان: ئەركىنلىك، باراۋەرلىك، ئادالەت... نى غەربنىڭ دېموگىراتىيە نەتىجىسى دەپ خىيال قىلىشىدۇ.

بۇ ئىلمانلارنىڭ دېموگىراتىيەنى تەتبىقلاش ئۈچۈن ئىلماننىم بولمىسا بولمايدۇ، دېگەن قاراشلىرى توغرا قاراش ئەمەس، تۈزۈم ئىلماننىم بولغاندا دېكتاتور بولىدۇ، شۇڭا دېموگىراتىيەنىڭ تەتبىقلىنىشى ئۈچۈن ئىلماننىم شەرت ئەمەس.

دېموگىراتىيە ئۈچۈن ئىلماننىم شەرت دەپ تەشۋىق قىلىش، دېموگىراتىيەگە مېنىپ تۇرۇپ ئىلماننىمى بازارغا سالغانلىق، چۈنكى ئىلماننىم ياكى دىننىڭ مەنىسىنى بەلگىلەشتىن قېچىش ئىلماننىملار دۇچ كېلىۋاتقان ئۈچ تۈرلۈك كىرىستى ياپماقچى بولىدۇ، ئۇ ئۈچ كىرىستلار تۆۋەندىكىچە:

۱. ئاخىرقى دەۋرلەردە ئىسلام دۇنياسىدا ئىلماننىم چاقىرىقلىرى ئارقىغا چىكىندى.
۲. ئىلماننىم تۈزۈملىرى - ئۇنىڭ قاتارىدا ماركسىزىم تۈزۈملىرى - مەغلۇب بولدى.
۳. ئىسلام دۇنياسىدا ئىلماننىمدىن يىراق ھالەتتە دېموگىراتىيەگە بولغان چاقىرىق ئىلگىرلەپ كەتتى.

دېمەك، مۇسۇلمانلار ئىسلام دىنىنىڭ ھەزارەت ئىختىيارلىقى بىلەن دېموگىراتىيەنىڭ ھۆكۈم ۋاستىلىرى ئارىسىدا زىتلىق تېپىلمايدۇ، دېگەن نوقتىنى تەبىئىي ۋە تارىخى ھېس - تۇيغۇسى بىلەن ھېس قىلىشتى.

خۇلاسە شۇكى، ئىسلام جەمئىيىتى تەرەققى قىلىش ياكى ئادالەت، ئەركىنلىك ۋە باراۋەرلىك قىممەت قاراشلىرىنى تۇرغۇزۇش ئۈچۈن ئىلمانزىمغا مۇھتاج ئەمەس. ئىلمانزىم ئىسلامنىڭ ئاساسلىرى، روھى ۋە مەقسەتلىرىگە زىت كېلىدۇ. غەرب دۇنياسىغا ئۇيغۇن كەلگەن ئىلمانزىم ئىسلام دۇنياسىغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ، چۈنكى غەرب دۇنياسىدا ئۆزگىرىپ كەتكەن خىرىستىيان دىنى ۋە چىركاۋ ھۆكۈمرانلىقى ئىلىم - پەن ۋە ئىزدىنىشكە قارشى تۇرغان. ئەمما ئىسلام دىنى ئەسلىدىن تارتىپ ئىلىم - پەن ۋە ئىزدىنىشكە تەشەببۇس قىلىدۇ، ئىسلام ئالىملىرىدىن ھېچ بىرى ئىلىم - پەن ۋە تۈرلۈك ساھەلەردىكى تەتقىقاتلارنى چەكلىمەيدۇ، بەلكى تەرغىب قىلىدۇ ۋە قوللايدۇ...

غەربنىڭ دىن بىلەن ئىلىم - پەن كېلىشەلمەيدۇ دېگەن نەزىرىيەسى، خىرىستىيان دىنى بىلەن ئىلىم - پەن كېلىشەلمەيدۇ، دېگەن قارىشىغا ئۇيغۇن كېلىدۇ، چۈنكى خىرىستىيانلارنىڭ تارىخى بۇنىڭ شاھىدى... ئىسلام دىنىدا بۇ سەپسەتە ھەرگىزمۇ پۈت دەسسەپ تۇرالمايدۇ، ئىسلام دىنى ئىلىم - پەننى بارلىق كۈچى بىلەن قوللايدۇ ۋە پەرز دەپ قارايدۇ.

خىرىستىيان دىنى مۇئەييەن ئورۇن ۋە مۇئەييەن مىللەتكە ۋاقىتلىق كەلگەن ھەم يەھۇدىلارنىڭ ماتېرىيالزىملىقىغا قارىتا روھانىزىملىقنى تەشۋىق قىلىش ئۈچۈن كەلگەن روھانى دىن.

ئىسلام دىنى دىن ئاتالغوسىدىن يوقىرى، چۈنكى ئۇ ھايات دەستۇرى، ھايات تۈزۈمى، ھەر دەۋر، ھەر ئورۇن ۋە ھەر ۋاقىت تەتبىقلىنىشقا سالاھىيىتى بار ماددا بىلەن روھنى، دۇنيا بىلەن ئاخىرەتنى، دىن بىلەن ئەقىلنى، دىن بىلەن سىياسەتنى بىرلەشتۈرگەن خەلقئارالىق دىن...

غەرب دۇنياسىدا دىن بىلەن دۆلەت، دىن بىلەن ئىلىم - پەن كېلىشەلمەي سوقۇشقان بولسا، بۇ غەربنىڭ شەخسى مەسلىسى ۋە قىيىنچىلىقى... غەربنىڭ بۇ قىيىنچىلىقنى ئىسلام دۇنياسىغا سۆرەپ كېرىش پۈتۈنلەي خاتا، چۈنكى ئىسلام دۇنياسىدا ۋە ئىسلام دىنىدا بۇ قىيىنچىلىق زادىلا مەۋجۇد ئەمەس. باشقىلارنىڭ قىيىنچىلىقى بىلەن بىزنىڭ نېمە كارىمىز، بىزنىڭ زېمىنىمىزدا باشقىلاردا يۈز بەرگەن بۇ قىيىنچىلىق يۈز بېرىپ باقمىدى ھەم يۈز بەرمەيدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقىدا قېلىشى ئىسلامنىڭ كاشىلىسى ئەمەس، بەلكى بىر ئىككى ئەسىردىن بۇيان ئىسلام ھەزارىتى ۋە مەدەنىيىتىگە سەل قارىغان، ئىدىيىسىنى تەرەققى قىلدۇرمىغان مۇسۇلمانلارنىڭ كاشىلىسى... مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقىدا قېلىش كېلىشى ئىسلام دىنىغا ئارتىپ قويۇش بىنورماسلىق ۋە نادانلىق...

ئۇنداقتا بىزنىڭ زېمىنىمىز دىنىمىز، ئەقىدىمىز ۋە ھايات تۈزۈمىمىزگە قارشى بولغان ئىلمانزىمغا مۇھتاج ئەمەس، ھەم مۇھتاج بولمايدۇ، ھەم زېمىنىمىزدا قەتئىي قوبۇل قىلىنمايدۇ...

خۇلاسە

ئىلمانىزم رۇما(پاتكان)دىكى كاتولىك چىركاۋىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى، سىياسى ۋە دىنى چېكىدىن ئېشىشىغا قارشى ئىنكاس سۈپىتىدە ياۋرۇپادا تارىخى شارائىت ئاستىدا پەيدا بولغان. ئىلمانىزم دەسلەپقى باسقۇچىدا نورمال ئىدى، ئۇ چاغدا خىرىستىيان دىنى ياكى چىركاۋىنى سىياسەت ۋە سىياسەتكە ئالاقىدار ئىشلاردىن يىراقلاشتۇرۇش بىلەن توختىغان ئىدى.

مىلادىيە ۱۹ - ئەسىرنىڭ بېشىدىن تارتىپ ئىككىنچى باسقۇچىدا جۇرئەت قىلىپ دىنى ئىنكار قىلدى ۋە ئاللاھنىڭ بارلىقىنى ئېتىراپ قىلمىدى. بۇ كۆز قاراشنى فىيۇرباخ(۱۸۰۴ - ۱۸۷۲)، كارىل ماركس(۱۸۱۸ - ۱۸۸۳) ۋە ئۇندىن باشقىلار كۆلتۈرۈپ چىقىشتى. بۇ ئىدىيە ئىسلام دۇنياسىغا يېتىپ كەلگەندىن تارتىپ، ئىسلام دۇنياسىدا مۇسۇلمان مۇتەپەككۈرلەردىن قاتتىق قارشىلىققا ئۇچرىماقتا. چۈنكى ئىلمانىزم بىر تەرەپتىن دىنى ئىنكار قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن يېڭى ياۋرۇپانىڭ مۇستەملىكە دولقۇنىغا ئەگىشىپ كەلگەن ئىدى. ياۋرۇپانىڭ مۇستەملىكە ھۇجۇمى مىلادىيە ۱۷ - ئەسىردىن باشلىنىپ ئىسلام دۇنياسىنى بېسىۋېلىشقا باشلاپ، - ئوسمانىيە دۆلىتى يىقىلىپ ۋە ۱۹۲۴ - يىلى ئىسلام خەلىپىلىكى يوقالغاندىن كېيىن - ۱۹۱۸ - يىلى بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلاشقاندىن كېيىن تولۇق مۇستەملىكە قىلىۋالدى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا غەلبە قىلغان مۇستەملىكە دۆلەتلىرى - بولۇپمۇ ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيە - ئوسمانىيە دۆلىتىنىڭ ئەرەب ۋە ئىسلام ئەللىرىدىكى مىراسلىرىنى بۆلۈشتى. ئەنگىلىيە ئىراق، ئوردانىيە، پەلەستىننى ئالدى(يەنى مۇستەملىكە قىلدى). فىرانسىيە سۈرىيە ۋە لىۋانىنى ئالدى، شۇڭا كۆپلىگەن ئىسلام ئەللىرىدە ئىلمانىزمنى يامان كۆرۈش قوش خاراكتىرلىك تۈسنى ئالدى، چۈنكى ئۇ بىر تەرەپتىن دىنى ئىنكار قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن مۇستەملىكە ھۇجۇملىرى ۋە زۇلۇملىرى بىلەن بىرگە سوقۇنۇپ كەلدى.

ئىسلام دۇنياسى تارىخى جەھەتتىن ئىلمانىزم ئىدىيىسىگە مۇتلەق مۇھىت ئەمەس، چۈنكى ئىسلامنىڭ ھۆكۈم تۈزۈمى مەدەنى ھۆكۈم تۈزۈمىدۇر، بۇ تۈزۈمدە ھاكىم (قايسى ئىسىم بىلەن ئاتالسۇن) مەسئۇلىيەتكە ئىگە بولىدۇ ۋە ھۆكۈمرانلىقنى ئۈمىدەتتىن ئالىدۇ. ھاكىم، قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىفىنىڭ پاكىتلىرى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان ئىسلام شەرىئىتى(قانۇنى)نىڭ ئومۇمى پرىنسىپلىرىغا ئېسىلىپ ماڭدۇ ۋە ئىجتىھاد قىلىدۇ. شۇنداقلا فۇقاھلار، ئالىملار ۋە تەجرىبىلىك كىشىلەر سىياسەت، ئىدارە ۋە ئىقتىساد ئىشلىرىدا ئىجتىھاد قىلىشىپ بېرىدۇ.

ئىسلام شەرىئىتى(قانۇنى) كەڭ، ئەۋرىشىم ۋە ئۇيۇقى كەڭرى ئارتۇقچىلىققا ئىگە بولسىمۇ، ھايات ساھەسىدە باشقىلارنىڭ - ئىسلام شەرىئىتىنىڭ پرىنسىپلىرى، ئاساسلىق بەلگىلىمىلىرى ۋە يوقىرى مەقسەتلىرى بىلەن تاقاشمىسىلا - تەجرىبىسىدىن پايدىلىنىشنى قەتئى رەت قىلىپ باقمىدى.

ئىلمانىزمنىڭ تۈزۈم - قانۇنلىرىنى ئەخلاق ئۆلچىمىدىن ئەرەك قىيۇۋەتكەنلىكى مۇسۇلمانلارنى ھۈركىتىپ قويدى. سىياسەت، ھۆكۈم شەكلى ۋە ئىدارە ئىشلىرىدا باشقىلاردىن - ئاساسلىق پرىنسىپال مەسىلىرىمىزگە ۋە شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرىگە تاقاشماسلىق شەرىئى بىلەن - پايدىلانماق بولىدۇ، چۈنكى

مۇسۇلمانلار باشتىن تارتىپ ئىدارە، دۆلەت ۋە ئورگانلارنى تەشكىللەشتە فارس، رىملىقلار ۋە ئۇلاردىن باشقىلاردىنمۇ پايدىلاندى.

ئەمما ھازىرقى ئىلمانىزم ھەر قانداق ئەخلاق پرىنسىپىدىن ۋاز كەچتى ۋە ئائىلە ئىشلىرىدىن تارتىپ ئوينىشىغا باشلىدى، شۇڭا يەككە جىنسىلىقلارنىڭ توي قىلىشى قانۇنلاشتۇردى. ئۇلار بۇ ئىشنى شەخسىي ئەركىنلىك ۋە ئىنساننىڭ ئاساسلىق ھوقۇقى دەپ قارىشىدۇ. لېكىن ئۇلار بۇ قانۇننىڭ ئاخىرىدا ئىنسانىيەتنىڭ يوقۇلۇپ كېتىشىگە سەۋەب بولىدىغانلىقىنى بىلىشمەيدۇ.

ئاللاھنىڭ كائىناتتىكى قانۇنى كائىناتتىكى ھەر قانداق بىر نەرسىنى جۈپ ياراتتى، ئائىلە تۈزۈمىنى ئەڭ بۈيۈك نىمەتلىرىنىڭ قاتارىدىن ۋە قۇدرەت كامالىدىن دەپ بەلگىلىدى: "ئاياللار بىلەن ئۇنىسى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (ئاللاھنىڭ) ئۇلارنى سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئاراڭلاردا يەنى ئەر - خوتۇن ئارىسىدا مېھرى - مۇھەببەت ئورناتقانلىقى (ئاللاھنىڭ) كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، پىكىر يۈرگۈزۈلۈپ قەۋم ئۈچۈن، شەك - شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار" (رۇم سۈرىسى، ۲۱ - ئايەت). يەنە: "اللە سىلەر (نىڭ ئۇنىسى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار) ئۈچۈن خوتۇنلارنى ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن ئۇلاردىن ئوغۇللارنى ۋە نەۋرىلەرنى ياراتتى. سىلەرگە تۈرلۈك شىپىن نەرسىلەرنى رىزىق قىلىپ بەردى. ئۇلار باتىلغا (يەنى بۇتلارغا) ئىشىنىپ اللەنىڭ نېمىتىگە كۈفرىلىق قىلامدۇ؟" (نەھل سۈرىسى، ۷۲ - ئايەت).

ئىنسان نەسلىنىڭ ساقلىنىپ قېلىشى ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ئاساسلىق ۋە زۆرۈر مەقسەتلىرىنىڭ بىرىسى. ئىنسان تۈرىنىڭ ساقلىنىشى ئەر ۋە ئايال ئارىسىدىكى نىكاھ تۈزۈمىگە تايىنىدۇ. ئەگەر ئىلمانىزم بۇ تۈزۈمنى بىكار قىلىپ تاشلىسا ۋە ئۇنى ئاپتوماتىك تۈزۈم دەپ قارىسا، بارلىق دىنلار بىلەن سوقۇشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ۱۹۹۴ - يىلى قاھىرەدە، ۱۹۹۵ - يىلى بېيجىڭدا ئۆتكۈزۈلگەن ئاھالە قۇرۇلتىيىغا ئىسلام ئۆلىمالىرى قاتتىق قارشى تۇردى. شۇڭا ئىسلام ئىدىيىسى ئىلمانىزمنى ئىسلام زېمىنىدا پەيدا بولغاندىن تارتىپ قارشى تۇرۇپ كەلدى.

ئىلمانىزم توغرىسىدا تۆۋەندىكى كىتاپلارنى ئوقۇپ كۆرگەيسىلەر:

* "ئىسلام ۋە ئىلمانىزم يۈزمۇ - يۈز" - دوكتور يۈسۈف قەرداۋى.

* "ھازىرقى زامان ئىدىيە ئېقىملىرى" شەيخ مۇھەممەد قۇتۇب

* "ئىلمانىزم" شەيخ سەلمان ئەۋدە (ئىنگىلىزچە)

* "ئىلمانىزمنىڭ يېقىلىشى" دوكتور مۇھەممەد ئەممارە

* "دېموكراتىيە ئىسلام ۋە ئىلمانىزم ئارىسىدا" دوكتور مۇھەممەد ئابدۇلجەبار

* "ئىلمانىزمنىڭ ھازىرقى زامان ئىسلام ھاياتىدا پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىياتى" دوكتور سەپەر

ھەۋۋالى.

مۇندەرجە

كېرىش سۆز...

ياۋرۇپا ۋە دىن...

چىركاۋ بىلەن دۆلەت ئارىسىدىكى كۆرەش...

چىركاۋنىڭ ئىلىم-پەن ۋە ئالىملارغا تۇتقان پوزىتسىيەسى...

ئىلىمانىزمنىڭ ياۋرۇپادا پەيدا بولۇشى...

ئىسلام ۋە دۆلەت...

مەدىنە مۇنەۋۋەر شەرتنامىسى...

ئىسلام بىلەن خىرىستىيان دىنىنىڭ دۆلەت تۇغۇزۇشتىكى پەرقى...

ئىسلام ھۆكۈمىتى دىنى ھۆكۈمەتمۇ؟...

رەسۇلۇللاھنىڭ ئىدارە ۋە تەشكىللەش مەيدانىدىكى ئىجتىھادلىرى...

خەلىپىلەرنىڭ دۆلەتنى ئىتتىزامغا سېلىشتىكى ئىجتىھادلىرى...

ئىسلام ۋە قەدىمقى ھەزارەتلەر...

ئىلىمانىزم ئىسلام ئىدىيىسىدە...

ئىسلامنىڭ ئىلىم-پەنگە قارىتا كۆز قارىشى...

ئىسلام دۇنياسى ئىلىمانىزمغا مۇھتاجمۇ؟...

خۇلاسە...

ئىسلام ئاۋازى تور بېتى